

WIADOMOŚCI Z PROWINCJI

NUMER 36 - 2/2021 • ROK XXXV

Biuletyn Informacyjny Prowincji Św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych W Polsce

ŚWIĘCENIA W GDAŃSKU

w numerze między innymi:

MISKOLC: NOWE HEŁMY

W sobotę 26 czerwca 2021 r. zakończył się ważny etap renowacji naszego kościoła pw. Wniebowzięcia NMP w Miskolcu - podniesiono całkowicie nowe hełmy wież.

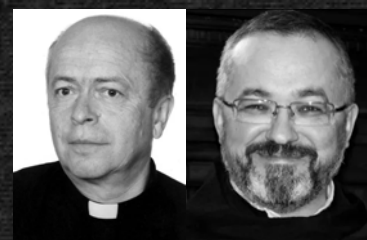
BURZA W SZWECJI

Burza rozpuętała się 29 marca, kiedy wywiad z o. Józefem został nadany w programie wiadomości telewizji szwedzkiej (SVT Nyheter).

O. TADEUSZ W SEKRETARIACIE MISYJNYM

W ramach umowy między naszą Prowincją a Prowincją św. Franciszka w Nairobi, posługę w sekretariacie misyjnym w Gdyni rozpoczął o. Tadeusz Świątkowski.

NASI ZMARLI BRACIA

IMIENINY MINISTRA PROWINCJALNEGO

W uroczystość św. Wojciecha, 23 kwietnia, swoje imieniny obchodzi minister prowincjalny o. Wojciech Kulig. Msza Święta w intencji Solenizanta sprawowana była w Gdańsku.

IMIENINY O. PROWINCJAŁA

W uroczystość św. Wojciecha, 23 kwietnia, swoje imieniny obchodzi minister prowincjalny o. Wojciech Kulig. W tym roku Msza Święta w intencji solenizanta sprawowana była w sam dzień uroczystości w gdańskim kościele Świętej Trójcy.

Z uwagi na zbliżające się święto św. Marka, uczestnicy liturgii modlili się również w intencji o. Marka Kiedrowicza z gdańskiego Domu Pojednania i Spotkań św. Maksymiliana M. Kolbego. Eucharystii przewodniczył o. Prowincjał, zaś homilię wygłosił wikariusz o. Andrzej Lengenfeld.

Z racji pandemii na Mszy Świętej obecni byli tylko bracia z klasztorów gdańskich. Na początku liturgii wszystkich uczestników przywitał rektor kościoła Świętej Trójcy o. Tomasz Jank.

W homilii o. Andrzej barw-

nie przypomniał historię życia św. Wojciecha, podkreślając szczególnie jego młody wiek. Zadał też pytanie, które aktualne jest szczególnie w trudnym czasie pandemii - czy koniec życia biskupa Wojciecha był porażką czy zwycięstwem? Odpowiedź z pewnością ważna jest dla każdego z nas.

Na koniec wierni ze wspólnot oraz przedstawiciele Służby Liturgicznej oraz Domu Pojednania i Spotkań złożyli życzenia solenizantom.

**homilia -
posłuchaj**

**życzenia -
posłuchaj**

więcej
zdjęć

POGRZEB

O. BOGDANA ADAMCZYKA

Dnia 9 kwietnia 2021 r., w wieku 55 lat, w 34. roku życia zakonnego oraz 28. roku kapłaństwa, w szpitalu w Segedynie na Węgrzech odszedł do Pana o. Bogdan Adamczyk. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w środę 21 kwietnia we franciszkańskim kościele w Miskolcu.

Msza Święta została odprawiona w języku węgierskim i przewodniczył jej o. Paweł Cebula, delegat ministra prowincjalnego na Węgry. W koncelebrze byli: rodzony brat o. Bogdana ks. Jerzy Adamczyk, asystent generalny FEMO o. Tomáš Lesňák, minister prowincjalny o. Wojciech Kulig, wikariusz prowincji o. Andrzej Lengenfeld, proboszcz i gwardian z Miskolca o. József Szalkai, wikariusz prowincji krakowskiej o. Mariusz Koziół oraz współbracia z roku i kapłani z Węgier. W uroczystościach brał udział też drugi, młodszy brat o. Bogdana z rodziną. Z racji obustrzeń związanych z pandemią w kościele obowiązywał limit 50 osób, stąd Msza Święta była transmitowana z myślą o osobach, które nie mogły w niej uczestniczyć bezpośrednio.

Przed rozpoczęciem Eucharystii o. Paweł odczytał list od Arcybiskupa Metropolity Krakowskiego ks. Marka Jędraszewskiego, który przekazał wyrazy smutku i łączności modlitewnej z ks. pro-

boszczem Jerzym, Rodziną oraz Ojcami i Braćmi Franciszkanami. W swoim słowie ks. abp Marek przywołał motto z obrazka prymicyjnego o. Bogdana: Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę (Rdz 12,1), pisząc, że "pracował z wielkim zaangażowaniem, ofiarnie i wiernie w wielu parafiach i klasztorach na Węgrzech. W Oktagwie Wielkanocy 9 kwietnia br. Bóg Ojciec wezwał Go do Swego Wiecznego Domu w Ojczyźnie nieba".

Motto z obrazka prymicyjnego +Bogdana stało się również punktem wyjścia do homilii, którą wygłosił minister prowincjalny, o. Wojciech Kulig. - O. Bogdan zamieścił na swoim obrazku prymicyjnym słowa, które brzmiały Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę - mówił minister provin-

cialny. - Słowa jakże trafne. Słowa, które Bogdan zrealizował w stu procentach. Raz, kiedy opuścił

Polskę, udając się do kraju, który przez Pana został mu wskazany, i teraz po raz drugi, kiedy wchodzi w krainę życia wiecznego. Można by powiedzieć, że Bogdan, szukając woli Pana, jako młody chłopak wyjechał z Polski. Odnalazł ją w posługiwaniu właśnie tutaj, na Węgrzech. To był ten kraj, do którego Pan go wzywał. Z tym krajem był mocno związany, ten kraj był jego drugą ojczyzną. To właśnie tutaj realizował wezwanie Pana. Tutaj zmagał się z wieloma przeciwnościami, ale tutaj też odnajdywał wiele radości. W kraju, do którego poprowadził go Pan.

- Po tym jak w 2020 r. Kapituła gdańskiej Prowincji powierzyła mu urząd gwardiana i proboszcza w Segedynie, o. Bogdan bardzo zaangażował się w sprawy parafii - kontynuował o. Prowincjał. Dzwonił często po porady i to był ten czas, kiedy tak naprawdę poznaliśmy się. Zawsze był bardzo obowiązkowy. Zaskakiwał mnie troską o sprawy klasztoru - wspominał o. Prowincjał.

- 20 marca był dniem, kiedy widziałem Bogdana po raz ostatni. Dzień wcześniej, w drodze z lotniska w Budapeszcie do Segedynu, Bogdan poinformował nas, że dostał pozytywny wynik testu na Covid. Mogliśmy się zobaczyć jedynie przez okno. Rozmawialiśmy o chorobie. Mówił, że przechodzi ją łagodnie, że lekarstwa zbijają temperaturę. Był pełen nadziei, choć w jego oczach widziałem niepokój. Ten niepokój nie dawał mi spokoju. Prosiłem go, żeby nie lekceważył choroby i w razie potrzeby wezwał ambulans. Kilka dni później był już w szpitalu. Stamtąd zadzwonił tylko

raz. Mówił, że rozładowuje mu się telefon i nie może dłużej rozmawiać. Później napisał do mnie jeszcze smsa, po którym nastąpiła wielka cisza i oczekiwanie. Cisza, podczas której lekarze i pielęgniarki walczyli o jego życie. Robili wszystko, co było w ich mocy. Nie mogli zrobić nic więcej, bo Pan po raz kolejny skierował do niego słowa. Słowa, które Bogdan napisał na swoim obrazku prymicyjnym: Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę.

- Księga jego życia została zamknięta, ale jest to księga, w której zrealizowała się wola Boża.

- powiedział kończąc o. Wojciech.

Pod koniec Eucharystii głos za brat o. Tomáš Lesňák. Zapewnił o łączności modlitewnej ministra generalnego o. Carlosa Trovareliego i braci z kurii generalnej. Niech pamiątka życia o. Bogdana przyczyni się do pojednania narodów, wśród których postugiwał - mówił o. Tomáš.

W imieniu ministra prowincjalnego o. Mariana Gołąba, o. Mariusz Koziół dziękował przede wszystkim za to, że o. Bogdan miał serce misjonarza, które mówiło "Oto ja, pošlij mnie!"

- 30 lat temu z ziemi rodzinnej wyruszyli, mój brat Bogdan i obecny tu Paweł. I skierowali swoje pierwsze kroki do tej świątyni. Przez te 30 lat wiele się zmieniło, ale pozostali tu na tej ziemi. Dopelnieniem misji, tu na ziemi węgierskiej, było otrzymanie obywatelstwa węgierskiego, z którego Bogdan bardzo się cieszył. (...) Czasem czuł się bardziej Węgrem niż Polakiem - mówił ks. Jerzy, brat o. Bogdana.

Przy pięknie odśpiewanym przez węgierski chór „Gaude Mater Polonia” najbliżsi odprowadzili o. Bogdana na miejsce spoczynku. Jego ciało zostało złożone w kryptach kościoła, gdzie modlitwom przewodniczył o. Prowincjał.

więcej zdjęć

homilia

OLIMPIADA WIEDZY O ŚW. MAKSYMILIANIE

W dniach 21-22 kwietnia w parafii pw. Św. Maksymiliana Kolbego w Siedlcach odbył się finał XV Ogólnopolskiej Franciszkańskiej Olimpiady Wiedzy o św. Maksymilianie, której współorganizatorem jest nasza Prowincja.

Organizatorami Olimpiady byli: Prowincja Matki Bożej Niepokalanej Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych z siedzibą w Warszawie, Klasztor Ojców Franciszkanów z Siedlec, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Prowincja św. Antoniego i bł. Jakuba oraz nasza Prowincja św. Maksymiliana.

Celem konkursu było przybliżenie młodemu pokoleniu niezwykłej postaci św. Maksymiliana oraz dzieła, które założył - Rycerstwa Niepokalanej.

Olimpiada była adresowana do młodzieży z całej Polski i przebiegała na trzech szczeblach edukacyjnych: dla młodszych dzieci ze szkół podstawowych, dla młodzieży z klas VI-VIII oraz dla młodzieży ze szkół ponadpodstawowych. Uczniowie szkół podstawowych (klasy 0-V) wykonywali pracę plastyczną nt. „Ojciec Maksymilian w Japonii”, na podstawie fragmentu książki Marii Kąckowskiej „Ojciec Maksymilian”, natomiast

starsi pisali test sprawdzający ich wiedzę.

Etap szkolny tradycyjnie odbył się w formie pisemnej w szkołach. Do etapu diecezjalnego awansowało trzech uczniów, którzy uzyskali najwyższą liczbę punktów. Pod nadzorem komisji szkolnych jego uczestnicy wypełniali test przygotowany uprzednio przez Komitet Główny Olimpiady. Następnie do finału przeszło trzech

uczniów z najwyższą punktacją. Finał składał się z części pisemnej i ustnej. Do części ustnej zakwalifikowano po 10 osób z każdego poziomu edukacji.

Z powodu obostrzeń sanitarnych związanych z pandemią koronawirusa, finał odbył się w formie zdalnej poprzez wideokonferencję. Oprócz dziesiątki finalistów i organizatorów, podczas finału byli obecni: o. Grzegorz M. Bartosik - Prowincjał Warszawski, o. Łukasz Góra - delegat Prowincji Krakowskiej, o. Damian Basarab - delegat Prowincji Gdańskiej oraz ks. prof. Grzegorz Bachanek, przedstawiciel UKSW. Kolejne miejsca oraz zdjęcia z przebiegu części ustnej są dostępne na stronie internetowej Olimpiady:

Joanna Mitrus,
rzecznik prasowa Olimpiady
Fot. o. Stanisław Siergiej

LEKTORAT I AKOLITAT 2021

W uroczystość NMP Królowej Polski, 3 maja, bracia z trzeciego i czwartego kursu seminarium przyjęli odpowiednio posługi lektoratu i akolitu. Uroczystej Mszy Świętej przewodniczył o. Mirosław Bartos, wikariusz prowincji Matki Bożej Niepokalanej.

OBRADY KOMISJI DS. STATUTÓW PROWINCJALNYCH

Dnia 14 maja 2021 r. w klasztorze poznańskim („na żywo”) oraz w formie online, miało miejsce posiedzenie Komisji ds. Statutów Prowincjalnych.

W czasie spotkania Komisja omówiła zebrane wcześniej drogą mailową, w dwóch etapach pracy, materiały nadesłane przez członków Komisji, opracowane następnie przez przewodniczącego o. Roberta i sekretarza o. Michała.

Przygotowana została pierwsza wersja Instrumentum laboris, która zawiera aktualnie znaną opublikowaną wersję Statutów naszej Prowincji, wersję przygotowaną przez Komisję oraz komentarz do dokonanych uzupełnień i zmian. Zawierają one przede wszystkim konieczne, bo już obowiązujące nowe przepisy prawne, poprawioną numerację przepisów Statutów i odnośników do innych dokumentów, propozycje dostosowania niektórych przepisów do aktualnej praktyki, korektę redakcyjną i stylistyczną. Tekst Instrumentum zostanie przekazany dla o. Prowincjała i Definitorium ce-

lem zatwierdzenia.

Dobrze przygotowane materiały oraz braterski i merytoryczny dialog uczestników sprawił, że obrady Komisji przebiegły sprawnie, a opracowany projekt Statutów został jednogłośnie przyjęty.

o. Michał Baranowski,
sekretarz komisji

zobacz zaproszenie na święcenia!

ŚWIĘCENIA DIAKONATU I PREZBITERATU 2021

Do tego dnia przygotowywali się przez lata. Sześciu braci w sobotę, 22 maja 2021 r., otrzymało sakrament święceń, czterech w stopniu diakonatu i dwóch prezbiteratu, którego udzielił im w Gdańsku J. Eks. ks. bp Wiesław Szlachetka.

W homilii biskup pomocniczy archidiecezji gdańskiej podjął się wytłumaczenia, na czym polega kapłaństwo Chrystusowe i jaki jest jego związek z sakramentem święceń. Jak zauważył, Chrystus jest kapłanem w tak bardzo odmiennym sensie od tego, jak rozumiano to w okresie Starego Testamentu, że z początku prawda ta nie była widoczna nawet dla autorów natchnionych i ani Marek, ani Mateusz ani Łukasz w swoich Ewangeliach nigdzie nie nazywali Jezusa kapłanem. Bezpośrednią katechezę o tym, w jakim sensie Chrystus wypełnił funkcje kapłańskie, znajdujemy dopiero w Liście do Hebrajczyków, którego autor wymienia trzy różnice pomiędzy kapłaństwem Chrystusowym a kapłaństwem starotestamentalnym. Po pierwsze, Jezus po nikim nie odziedziczył kapłaństwa, ani też nikt nie dziedziczy kapłaństwa po Nim. Po drugie, jest On kapłanem jedynym i wiecznym, a więc nieprzemijającym na wieki. Po trzecie, będąc prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem jest najdoskonalszym pośrednikiem między Bogiem a ludźmi, który złożył jedyną i najdoskonalszą ofiarę, która mogła w skuteczny sposób zapewnić nam zbawienie. Ofiarował własną krew, swo-

Tuż przed święczeniami odbyli rekolekcje w Ostródzie, które wygłosił o. Piotr Paradowski z prowincji krakowskiej. W obecności rektora o. Piotra Żurkiewicza w uroczysty sposób wyznali, że przyjmują wszystkie prawdy wiary katolickiej oraz złożyli swoją przysięgę wierności Kościołowi.

Uroczysta Msza Święta z obrzędem święceń rozpoczęła się o godz. 11.00 w gdańskim kościele Świętej Trójcy. W liturgii uczestniczyli współbracia z prowincji gdańskiej na czele z ministrem

prowincjalnym o. Wojciechem Kuligiem, bracia z seminarium w Łodzi-Łagiewnikach z rektorem o. Piotrem Żurkiewiczem i wicerektorem o. Jackiem Korsakiem, bracia postulanci z socjuszem o. Grzegorzem Kordkiem oraz rodziny kandydatów. Cała liturgia była transmitowana ze względu na reżim sanitarny, ale przede wszystkim dlatego, że dwóch nowych diakonów pochodzi z Nairobi w Kenii, z Prowincji św. Franciszka z Asyżu.

zobacz relację ze święceń

je ciało, własną osobę, w akcie doskonałego, synowskiego posłuszeństwa Ojcu. I tylko ta ofiara zgładziła grzechy świata. I tylko ta ofiara zapewnia zbawienie wszystkim. I właśnie w to swoje jedyne i wieczne kapłaństwo Jezus Chrystus, na mocy sakramentu święceń, włącza tych, którzy przyjmują święcenia w stopniu prezbiteratu i episkopatu.

Przypomniał także zadania kapłanów oraz diakonów. - Uobecniają służbę samego Jezusa i Jego Ofiarę życia złożoną za okup za wielu, to znaczy za wszystkich. W tym zawiera się uzasadnienie

tytułu “alter Christus” - “drugi Chrystus”, który odnoszony jest do każdego, kto przyjął sakrament święceń. A zatem udział w kapłaństwie Chrystusa to wielki dar, to wielka godność i wielkie zadanie. Nazwa “kapłan” odnosi się do prezbiterów i biskupów. Natomiast diakonat przeznaczony jest do pomocy im i służenia. Diakoniat dla mężczyzn niezonatych otwiera bramę do pełnego udziału w kapłaństwie Chrystusa.

Na zakończenie bp Szlachetka zwrócił się do kandydatów do święceń. - Bądźcie płomiennego ducha. Z radością zgłębiajcie ta-

jemnicę waszego powołania. Zawsze miejcie na uwadze to, że przez przyjęte święcenia będziecie służyć najważniejszej sprawie - “aby nikt nie zginął, lecz aby każdy miał życie wieczne”. Miejcie zawsze na uwadze tę pełną nadziei obietnicę naszego Pana: “Gdzie Ja jestem, tam będzie i Mój sługa”. Niech na waszych drogach towarzyszy wam Przewodniczka wiary, Maryja, Matka Kapłanów, pokorna służebnica Pańska. Amen.

Więcej zdjęć na stronach 10-11

posłuchaj homilii

zobacz wszystkie zdjęcia

AKTUALNOŚCI Z KLASZTORÓW

ELBLĄG

REWITALIZACJA OBIEKTÓW KLASZTORU

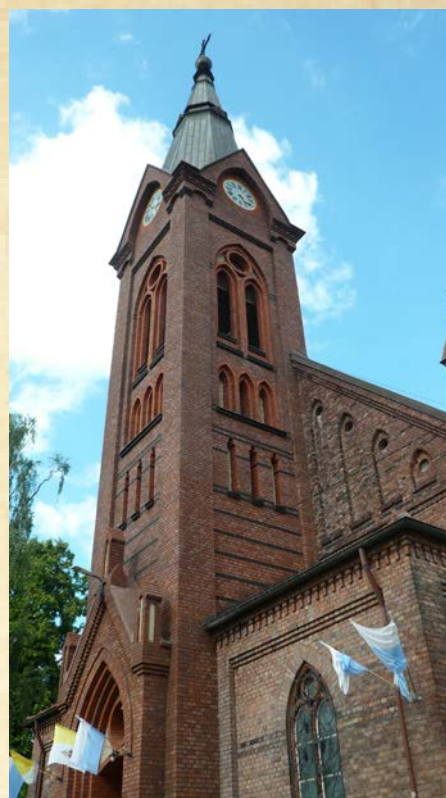
Idea rewitalizacji zrodziła się w roku 2015, kiedy to bracia z elbląskiej wspólnoty pomyśleli o wykorzystaniu budynków przy-

klasztornych do wyjścia naprzeciw potrzebom lokalnej społeczności. Pomysł spotkał się ze zgodą przełożonych zakonnych, w związku z czym zostały rozpoczęte przygotowania dokumentów i wniosku o dotację ze środków unijnych. Po spełnieniu wymogów formalnych podpisano umowę z Urzędem Marszałkowskim w Olsztynie.

We wrześniu 2019 r. ruszyły prace budowlano-remontowe. W efekcie w budynku dawnej organistówki utworzono świetlicę na cele Stowarzyszenia Inicjatorów Społecznych «Przyjazny krąg», prowadzącego socjoterapię dzieci i młodzieży.

W dawnej kaplicy cmentarnej została utworzona Izba Pamięci o. Andrzeja Klimuszki, który jest honorowym obywatelem miasta Elbląga. Dokonano też konserwacji i odnowienia wieży wraz z zegarem zabytkowego kościoła św. Pawła Apostoła w Elblągu, a także wyko-

nano termomodernizację budynku Domu Parafialnego im. o. Andrzeja

Klimuszki z wymianą dachu oraz wewnętrznym remontem części pomieszczeń. W budynku znajduje się także biblioteka parafialna, a w części ogrodu zostało założone herbarium.

Pod koniec wakacji 2020 r. prace zostały zakończone a budynki udostępnione. W rozwinięciu pełnej działalności przeszkodziła pandemia koronawirusa. Mamy nadzieję, że w miarę zbliżania się do końca pandemii świetlica, Izba Pamięci oraz pomieszczenia domu parafialnego będą służyły elbląskiej społeczności oraz parafii św. Pawła w Elblągu.

Obecnie trwają jeszcze rozliczenia z Urzędem Marszałkowskim w Olsztynie.

25-LECIE ŚWIĘCEŃ KAPLAŃSKICH PROBOSZCZA

O. GRZEGORZA PIŚKO

25 maja br. wypadła kolejna ważna okoliczność w naszej wspólnocie ministranckiej i parafialnej. Na Mszy św. o godz. 18 w obecności ks. Bp Wojciecha

Skibickiego, o. Wojciecha Kuliga, prowincjała naszej zakonnej prowincji, do której należy nasza parafia, wielu kaptanów zakonnych i diecezjalnych oraz parafian i gości dziękowaliśmy za dar naszego proboszcza, o. Grzegorza Piśko.

Płomienne kazanie wygłosił o. Piotr Pliszka z Domu Pojednania i Spotkań im. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Gdańsku.

GDYNIA

ODPUST

ŚW. ANTONIEGO W GDYNI

13 czerwca to dzień dorocznego odpustu w parafii św. Antoniego w Gdyni, a zarazem kolejna rocznica konsekracji kościoła, w tym roku 29. Dzień ten obfitował w różne wydarzenia towarzyszące.

Mimo niedzieli, liturgia tego dnia była ze św. Antoniego, który u nas obchodzony jest w liturgicznej randze uroczystości. Sumie odpustowej o godz. 10.00 przewodniczył o. Andrzej Lengenfeld, wikariusz naszej Prowincji. W kazaniu przybliżył wiernym postać św. Antoniego i jego wybrane cuda. Ukazał go zwłaszcza jako człowieka pogłębiającego swoją wiarę przez regularne studium

oraz skutecznie zabiegającego o nawrócenie heretyków.

Tegoż dnia na dwóch Mszach miało miejsce błogosławieństwo chleba św. Antoniego, którego ofiarodawcą był p. Piotr Gotowała, właściciel miejscowej piekarni. Nadto na każdej Mszy Świętej były błogosławione i rozprowadzane lilie, symbol czystości i atrybut św. Antoniego.

W ten sposób ministranci wraz ze swoim opiekunem o. Mateuszem Świętosławskim zbierali fundusze na inicjatywy swojej grupy.

Tego samego dnia Msza Święta o godz. 16.00 była sprawowana w intencji gdyńskich chorych. Przewodniczył jej ks. infułat Edmund Skalski. Podczas Eucharystii był udzielany Sakrament Namaszczenia Chorych.

Ostatnim elementem liturgicznym wyróżniającym odpustowy dzień było nabożeństwo czerwcowe z różańcem fatimskim oraz procesją teoforyczną. Dzień fatimski w naszej gdyńskiej parafii obchodzimy od maja do października każ-

dego 13. dnia miesiąca.

Wieczorem odbyło się spotkanie świąteczne dla kapłanów z dekanatu.

INOWROCŁAW

MSZA ŚWIĘTA PRYMICYJNA

W niedzielę 6 czerwca 2021 r. w naszym franciszkańskim kościele pw. Krzyża Świętego w Inowrocławiu odbyła się Msza Święta prymicyjna o. Wiktora Mielezki, tegorocznego neoprezbitera z Prowincji warszawskiej. W liturgii uczestniczyła najbliższa rodzina prymicjanta jak i liczni wierni z parafii i sympatycy naszego kościoła. Na szczęście ustępująca pandemia pozwoliła zorganizować tak doniosłą uroczystość i zaprosić licznych wiernych do udziału w liturgii.

BOŻE CIAŁO

Pomimo trudnej sytuacji po pandemii zapadła decyzja, by zorganizować wewnętrzną procesję Bożego Ciała, która trzykrotnie okrążyła kościół franciszkanów. Zrezygnowano z procesji miejskiej, która zazwyczaj idzie ulicami miasta. Parafianie zbudowali jeden ołtarz na zewnątrz

- przy krzyżu - gdzie odczytano cztery stacyjne ewangelie.

KOMUNIA ŚWIĘTA

W tym roku aż sześć Mszy Świętych - trzy w sobotę i trzy w niedzielę - było połączonych z udzieleniem pierwszej Komunii Świętej w parafii Krzyża Świętego. Podzielenie dzieci oraz ich rodziców na małe grupy pozwoliło zachować limity osób w kościele i jednocześnie utrzymać uroczysty podniosły klimat uroczystości.

KOŁOBRZEG

WIZYTACJA KANONICZNA I BIERZMOWANIE

16 maja 2021 r. w niedzielę odbyła się w naszej parafii wizytacja kanoniczna Ks. Biskupa diecezji Koszalińsko - Kołobrzeszkiej Edwarda Dajczaka. Ksiądz biskup na wszystkich Mszach głosił Słowo Boże. Natomiast o godz. 10.00 odbyła się uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem Księdza Biskupa. O godzinie 16.00 Ksiądz Biskup odprawił dodatkową Mszę Świętą dla wspólnot przy naszej parafii. Następnego dnia, 17 maja, w czasie Mszy Świętej o godz. 17.00 ks. Bp. Edward Dajczak udzielił młodzieży sakramentu bierzmowania.

I KOMUNIA ŚWIĘTA

Kolejną uroczystością w naszej parafii była I Komunia Święta. 29 maja br. w czasie trzech Mszy Świętych z rąk o. Pawła Kaczmarzkiego, gwardiana

i proboszcza Parafii Podwyższenia Świętego Krzyża w Kołobrzegu, dzieci po raz pierwszy przyjęły Jezusa Chrystusa w Komunii Świętej.

UROCZYŚĆ CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ

KOŁOBRZEG - BOŻE CIAŁO

3 czerwca 2021 r. w Uroczystość Bożego Ciała, dzięki łasce Pana Boga, mogliśmy wyjść na ulice, aby zmanifestować naszą wiarę w Jezusa Chrystusa Eucharystycznego.

RELIKIWE MĘCZENNIKÓW

Dzień 6 czerwca 2021 r. zapisał się w naszych sercach dzięki męczennikom z Pariacoto - bł. Michałowi Tomaszewi i bł. Zbignie-

KOŁOBRZEG - RELIKWIE MĘCZENNIKÓW

wowi Strzałkowskiemu. Tego dnia zostali w naszej parafii na stałe za sprawą ich relikwii. Wprowadzenie miało miejsce na Mszy Świętej o godz. 10.00 i dokonał go o. Piotr

Paradowski, który również na wszystkich Mszach głosił Słowo Boże. Inicjacja -

KOŁOBRZEG - NEOPREZBITERZY

torem tego ważnego wydarzenia dla naszego klasztoru i parafii był o. Paweł Kaczmarek.

NEOPREZBIETERZY

13 czerwca 2021 r. w niedzielę o godz. 10:00 w naszej parafialnej wspólnocie została odprawiona Msza Święta prymicyjna naszych dwóch Neoprezbiterów: O. Pawła Zienkowskiego, który odbył w naszej wspólnocie klasztornej i parafialnej swoje diakoniałskie praktyki i o. Michała Więcha.

franciszkańskiej parafii zawiązała się ponadto maryjna wspólnota mężczyzn, która w każdy poniedziałek spotyka się wieczorem, by poprzez modlitwę różańcową walczyć o swoje rodziny, małżeństwa i dzieci.

KOSZALIN

BOŻE CIAŁO

Obecnego roku, podobnie jak w ubiegłym, Uroczystość Bożego Ciała przeżywalimy w naszym kościele razem ze wspólnotą Domu Miłosierdzia, który znajduje się na terenie naszej franciszkańskiej parafii. Tegorocznej sumie i procesji eucharystycznej przewodniczył Ojciec Prowincjał Wojciech Kulig. Trasa procesji wiodła z naszej franciszkańskiej świątyni do Domu Miłosierdzia. Tam, przy „czwartym ołtarzu” wysłuchaliśmy homilii o. Wojciecha. Kaznodzieja pytał nas o nasze osobiste pragnienia w kontekście sytuacji ostatniego czasu. Zwrócił uwagę, że jest wielu ludzi, którzy pełnią ludzkie dobro. Jednak u nas, katolików, dobro wypływa ze spotkania z Chrystusem, który jest Żywy i Prawdziwy. Tylko On (Pan Jezus) może uciszać nasze niepokoje, gasić nasze najgłębsze pragnienia. Dlatego potrzeba osobistej relacji osobowej, sakramentalnej, która nie jest banalna i nie podlega relatywnemu podejściu.

CZUWANIA FATIMSKIE

W okresie letnim w naszym kościele 13 dnia miesiąca odbywają się czuwania fatimskie. W naszej

KOSZALIN - BOŻE CIAŁO

MSZE ŚWIĘTE PRYMICYJNE

Obecnego roku doczekaliśmy chwili, kiedy dwóch naszych koszalińskich parafian, a zarazem braci naszego Zakonu, przyjęło święcenia kapłańskie. Są to: o. Paweł Zieńkow, który został wyświęcony 22 maja w Gdańsku przez bpa Wiesława Szlachetkę oraz o. Grzegorz Świerkosz (29 maja), wyświęcony przez bpa Ireneusza Pękalskiego.

Obydwaj neoprofesi odprawili w naszym kościele Msze Święte Prymicyjne - o. Paweł 23 maja, zaś o. Grzegorz 13 czerwca.

Wyjątkową oprawę muzyczną tej uroczystości zapewnił ojcu Pawłowi duet dawnych nauczycieli prymicjanta z prof. Bogdanem Narlochem na czele. Repertuar był skrupulatnie dobrany pod kątem charakteru tej Mszy Świętej, zwłaszcza wykonanie motywu muzycznego z filmu „Misja” pt. „Obój Gabriela” Ennio Morricone.

Podczas obu prymicji neoprezbiterzy udzielili specjalnego błogosławieństwa: rodzicom, kapłanom, osobom zakonnym oraz pozostałym wierzniom.

Br. Zbigniew Maria Joskowski

OSTRÓDA

PRYMICYJE O. MICHAŁA

W poniedziałek 7 czerwca 2021 r. swoją Mszę św. prymicyjną w naszej parafii odprawił franciszkanin, o. Michał Więch.

O. Michał wyświęcony został na prezbitera w Gdańsku 22 maja tego roku, wraz z pięcioma braćmi (jeden na prezbitera, czterech

na diakonów).

W naszej parafii o. Michał odprawił Eucharystię o godz. 18.00. Kazanie prymicyjne wygłosił o. Stanisław Ulaczyk. O. Michałowi towarzyszyła jego Mama.

O. Michale - niech Pan napetnia Cię codziennie pokojem i prowadzi Cię swymi drogami, które być może przywiodą i do Ostródy. Serdecznie zapraszamy!

PIELGRZYMKA ORMIAN

5 czerwca 2021 r. na Świętej Górze Polanowskiej odbyła się 6 pielgrzymka Ormian.

Lokalna diaspora ormiańska gromadzi się przy polanowskiej pustelni regularnie w pierwszą sobotę czerwca. Tradycja piel-

OSTRÓDA - PRYMICYJE O. MICHAŁA

**zobacz
pозdrowienia
o. Michała**

grzymek sięga 2016 r., kiedy to na Świętej Górze Polanowskiej stanął ormiański kamień krzyżowy zwany chaczkarem. Pomnik stanowi upamiętnienie ofiary ludobójstwa, dokonanego na Ormianach na terenie Imperium Osmańskiego

w 1915 r.

Szczególnym wydarzeniem podczas tegorocznej 6 pielgrzymki Ormian na Świętą Górę Polanowską było poświęcenie pomnika św. Grzegorza z Nareku (ok. 944 - ok. 1010), jednego z największych poetów i uczonych ormiańskich a zarazem świętego Kościoła ormiańskiego i Kościoła katolickiego oraz Doktora Kościoła.

Św. Grzegorz zastąpił jako mistrz życia kontemplacyjnego oraz twórca wielu utworów literackich (20 hymnów i ód, „Komentarza do Pieśni nad pieśniami”, „Historii krzyża z Aparang”, „Trzech mów w formie litanii”, „Panegiryku apostołów i 72 uczniów”, „Panegiryku Jakuba z Nisibis” oraz „Księgi śpiewów żałobliwych”, uznawanej za arcydzieło literatury ascetycznej i mistycznej oraz perłę poezji ormiańskiej. 12 kwietnia 2015 papież Franciszek ogłosił św. Grzegorza doktorem Kościoła, zaś 25 stycznia 2021 r. zarządził wpisanie jego wspomnienia do powszechnego Kalendarza Rzymskiego.

Po części duchowej spotkania pielgrzymi zasiedli do stołu, na którym jak co roku pojawiły się tradycyjne ormiańskie potrawy, takie jak haszlama, czyli gotowana baranina z ziemniakami, basturma, a więc przekąska z suszonej wołowiny, oraz typowe ormiańskie wino z granatu.

Według oficjalnych danych w Polsce mieszka obecnie ponad 40 tys. Ormian. Wśród nich po kilkanaście rodzin żyje w Koszalinie, Kołobrzegu i Szczecinku.

Tekst za: koszalin.gosc.pl

ODPUST NA GÓRZE POLANOWSKIEJ

12 czerwca 2021 r. do Maryi Bramy Niebios po raz siódmy zjechali się Kaszubi z całego Pomorza i miłośnicy kaszubskiej kultury, żeby wspólnie się modlić i świętować swój odpust na Świętej Górze

Polanowskiej.

Kaszubi zjeżdżają się na swój odpust do polanowskiej pustelni od 2015 r. Spotkania poza samą modlitwą mają za cel przypomnienie, że na Pomorzu znajdują się trzy święte góry: Rowokół, Polanowska i Chełmska. Chociaż Kaszuby obecnie zwykle kojarzone są wyłącznie ze wschodnią częścią Pomorza, to historycznie centrum kaszubszczyzny stanowił właśnie Polanów. Zgodnie z wersem z kaszubskiego hymnu, wrytym na jednym z pamiątkowych głazów w pobliżu pustelni, przed germanizacją „Kaszuby ciągnęły się od Gdańska do bram Rostocku”. Dopiero później ludność kaszubska, systematycznie spychana na wschód, zachowała się tylko tam, gdzie ostał się Kościół katolicki. Pragnieniem o. Janusza jest, aby w ślad za powrotem Kościoła na Pomorze Środkowe i Zachodnie, na te tereny wracała również kaszubszczyzna, czyli pierwotna kultura pomorska.

Obchody odpustu co roku zaczynają się od pielgrzymki spod

figury św. Ottona w Polanowie. Początkowo była to rzeźba z drewna, którą w 2010 r. poświęcił abp. Bambergu Ludwig Schick. W 2019 r. zniszczoną upływem czasu figurę zastąpiła nowa, kamienna, ufundowana przez lokalny samorząd. Jak wyjaśnia

o. Janusz, św. Otton przybył na Pomorze w 1124 r. i przemierzał je z misją chrystianizacji wzdłuż i wszerz: od Kamienia Krajeńskiego po rzekę Łebę i Noteć. To właśnie w wyniku tej jego misji ewangelizacyjnej trzy święte góry pomorskie zmieniły charakter z pogań-

skich na poświęcone Matce Bożej. Od 2018 r. odpustową pielgrzymkę spod figury św. Ottona rozpoczyna dodatkowo taniec świętych obrazów, a więc feretronów z wizerunkiem Matki Bożej z Kartuz oraz św. Józefa z Przdorkowa.

W tym roku Odpust Kaszubski ku czci Matki Bożej Pani Pomorza odbył się 12 czerwca. Jak w poprzednich latach rozpoczął go przemarsz spod figury św. Ottona w Polanowie. Mszy Świętej odpustowej tradycyjnie przewodniczył abp Ludwig Schick z Bambergu. Wśród koncelebransów obecny był m.in. Wikariusz Prowincji gdańskiej, o. Andrzej Lengenfeld.

Tekst za: koszalin.gosc.pl

POZNAŃ

POSTĘP PRAC REMONTOWYCH

W drugim kwartale trwały dalsze prace remontowe w poznań-

skim kościele: wewnątrz świątyni była to naprawa zniszczeń w kaplicy i nawie bocznej św. Franciszka, montaż i strojenie organów na chórze oraz renowacja ławek w nawie głównej; na zewnątrz natomiast remont zachodniej elewacji kościoła i południowej elewacji kaplicy Miłosierdzia oraz instalacja schodów kościoła. W klasztorze kontynuowane były prace remontowe w mieszkaniach zakonników, w sali rekreacyjnej, w pomieszczeniach gospodarczych i w części duszpasterskiej. Ukończenie tego etapu zasadniczo zaplanowane zostało na przelom czerwca i lipca, a całości projektu unijnego do końca września.

OBRADY PROWINCJALNEJ KOMISJI DS. STATUTÓW PROWINCJALNYCH

W piątek, 14 maja, w klasztorze poznańskim miało miejsce „hy-

brydowe” posiedzenie Komisji ds. Statutów Prowincjalnych. Obecni byli: o. Robert Leżohupski z Rzymu (przewodniczący), o. Piotr Łotysz z Gniezna oraz o. Michał B. (z Poznania), a online łączyli się o. Adam Kalinowski z Würzburga i o. Rafał Zarzycki z Jönköping. Posiedzenie zakończyło się obiadem ze wspólnotą klasztorną.

oprac. o. Michał Baranowski

3zdanio - codzienne, krótkie, franciszkańskie
rozważania Liturgii Słowa z dnia.
Zapraszamy bardzo serdecznie!

LITWA

w przypadku naszej kaplicy oznaczało możliwość udziału 12 osób.

Pomimo tych ograniczeń przeżywalimy liturgię z wielką radością, prosząc o Boże miłosierdzie dla nas i całego świata.

DZIEŃ MATKI I OJCA

W pierwszą niedzielę maja przeżywalimy dzień matki a w pierwszą niedzielę czerwca dzień ojca. Modlitwa za rodziców żywych i zmarłych.

Przez cały maj i czerwiec w naszych modlitwach prosiliśmy o Boże błogostawieństwo dla naszych rodziców i wszystkich rodzin oraz o radość nieba dla zmarłych rodziców i naszych najbliższych. W pierwszą niedzielę czerwca w naszej kaplicy odbył się koncert dzieci jako podziękowanie Bogu za dar rodziców.

TRZECIA ROCZNICA FZŚ

23 maja 2018 r. pięć osób złożyło swoje śluby wieczyste w Franciszkańskim Zakonie Świeckich. Tym samym przy naszej parafii w Kłajpedzie powstała wspólnota św. Maksymiliana FZŚ.

KŁAJPEDA

ŚWIĘTA WIELKANOCNE

Od Środy Popielcowej nastąpiło otwarcie kościołów dla wiernych, co przyniosło radość, bo w ubiegłym roku w okresie wielkanocnym byliśmy całkowicie zamknięci. Jednak obostrzenia covidowe nie pozwoliły na rozwinięcie skrzydeł i przygotowanie pięknej liturgii Triduum Paschalnego. Dekretem biskupów wszystko było bardzo okrojone: zakaz procesji, zakaz używania wody, brak liturgii światła itp. Kolejne ograniczenie to jedna osoba na 20 m², co

2021/5/24 19:59

Po trzech latach od tego dnia spotkaliśmy się na Mszy Świętej, aby Panu Bogu podziękować za dar tej wspólnoty, prosząc o dalsze błogosławieństwo i dar nowych powołań dla całej naszej rodziny franciszkańskiej. Do wspólnego świętowania dołączyła się wspólnota młodzieży franciszkańskiej. Po Mszy Świętej kontynuowaliśmy radość bycia w rodzinie franciszkańskiej na wspólnej agapie.

SPOTKANIA WSPÓLNOT

Koniec maja i czerwiec to czas powrotu naszych wspólnot z wygnania covidowego. Mając ogromną salę kinową, która spełnia wszystkie warunki reżimu kwarantanny, dało nam to możliwość powrotu do regularnych spotkań naszych wspólnot oraz grup AA i Al-Anon. Nareszcie po kilkumiesięcznej ciszy powróciło życie do naszego centrum parafialnego. Bogu niech będą dzięki!

MIEDNIKI

PANDEMIA

Pandemia ograniczyła bardzo mocno na Litwie uczestnictwo wiernych w liturgii. Kilkakrotnie były zamykane kościoły, kapłani mogli jedynie sami sprawować Najświętszą Ofiarę. Ludziom brakowało pełnego uczestnictwa w Eucharystii. Obecnie jest czas tzw. luzowania obostrzeń, choć lockdown nadal obowiązuje.

ODPUST

W uroczystość Najświętszej Trójcy w parafii miednickiej obchodzony jest odpust. Kościół w Miednikach był założony przez króla Władysława Jagiełłę i otrzymał tytuł Świętej Trójcy zaraz po chrzcie Litwy w 1387 r. Od tamtego czasu uroczystości odpustowe gromadzą tu wielu wiernych. Również w tym roku, pomimo pandemii i lockdownu, przybyli dość licznie.

Uroczystość w parafii wiąże się z kazaniem odpustowym. W tym

roku kaznodzieją na odpuscie w Miednikach był o. Adam Marek Dettlaff. Kaznodzieja w sposób przystępny mówił o Trójcy Świę-

tej, opierając się na przykładach z Ojców Kościoła. Poruszył też niektóre fakty z życia wieloletniego proboszcza miednickiego o. Kamila Wełemańskiego franciszkanina.

Odpust nie mógłby się odbyć bez procesji eucharystycznej wokół kościoła. Kiedy proboszcz ogłosił, że będzie procesja, wierni powynosili ołtarzyki procesyjne, chorągwie, poduszeczki procesyjne, także można powiedzieć wzięli cały sprzęt procesyjny. Uczestniczyła biel procesyjna oraz 14 dzieci pierwszokomunijnych,

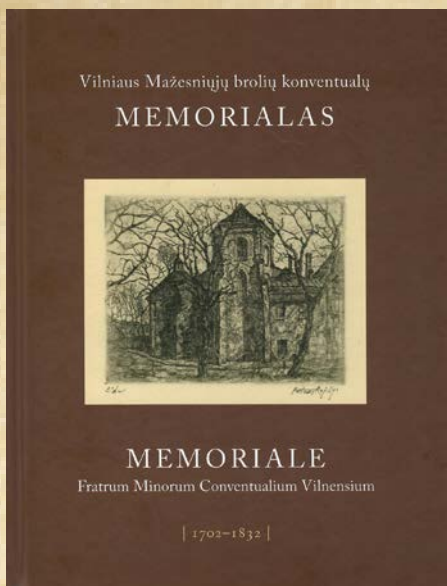
które na Zesłanie Ducha Świętego przystąpiły pierwszy raz do Komunii św. Bardzo radośnie odbywała się procesja, przy śpiewie i entuzjazmie, że wraca normalność do kościołów. Po błogosławieństwie Eucharystycznym można było poczuć w kościele podniosłą atmosferę radości i powiedziałbym euforii. Procesja Eucharystyczna posiada wielką wymowę religijną i jest bardzo potrzebna dla wierzących w kształtowaniu wiary i własnej postawy. W tym roku na Wielkanoc oficjalnie kościoły były zamknięte, a procesji rezurekcyjnej nie było, jedynie garstka ludzi trzy razy w ciszy obeszła kościół i poszła do domów.

WILNO

MEMORIALE

Pod koniec 2020 r. ukazała się w ramach Studia Franciscana Lithuania już 8 pozycja książkowa autorstwa Dariusza Baronasa pt.: Vilnius Mažesniųjų brolių konventualų Memorialas (1702-1832) czyli Memoriale Fratrum Minorum Conventualium Vilnensium (1702-1832). Publikacja liczy 431 stron i jest wydana w nakładzie 200 egzemplarzy. Posiada indeks osobowy i geograficzny. Dość

obszerny wstęp jest w języku litewskim i angielskim. Autor przebadł 18 archiwów na terenie Litwy, Polski i Rosji. Głównymi pozycjami archiwalnymi były tzw. Księgi zmarłych klasztoru wileńskiego i krakowskiego.

Warto zaznaczyć, że klasztor wileński nie tylko prowadzi od wielu lat bardzo szeroką działalność duszpasterską przy kościele Wniebowzięcia NMP, ale też w ramach Prowincji św. Maksymiliana Kolbe z siedzibą w Gdańsku prowadzi jedyne wydawnictwo naukowe. Wspominana pozycja naukowa odnosząca się do naszych współbraci z byłej Prowincji litewsko-białoruskiej autorstwa prof. Dariusza Baronasa wnosi cenny wkład w dokumentację dziejów obecności franciszkanów w Wielkim Księstwie Litewskim. Dzięki publikacji światło dzienne ujrzały historie naszych zmarłych braci, którzy niejako na nowo ożyli - zmarłych wstali w naszych umysłach.

W kolegium redaktorskie Studia Franciscana Lithuanica wchodzi dwóch braci franciszkanów: o. dr Marek Adam Dettlaff i o. dr Józef Makarczyk.

W ramach tej edycji przygotowana jest już 9 pozycja odnosząca się do naszej obecności w Miednikach Królewskich.

WIELKANOC

Tegoroczne Triduum Paschalne było trzecimi świętami, z tych

największych, kiedy to liturgie odprawialiśmy bez udziału wiernych. W nabożeństwach i Mszach Świętych mogła brać udział jedynie w znacznej mierze okrojona asysta liturgiczna.

NIEDZIELA MIŁOSIĘDZIA

Niedziela Miłosierdzia była momentem przełomowym - kościół mógł być otwarty dla wszystkich wiernych. Wielkość naszej wileńskiej świątyni pozwalała ze spokojem przyjąć wszystkich chętnych i nie martwić się o to, czy wszyscy się pomieszczą. Radość i entuzjazm było widać na twarzach wiernych, którzy już od połowy Wielkiego Postu nie mieli możliwości uczestniczenia we Mszach Świętych.

Z niemniejszą radością i franciszkańskim optymizmem witaliśmy statych bywalców naszego kościoła. W niejednym oku zakręciła się łza wzruszenia. Stęsknione dusze czekały na spotkanie Pana Jezusa w Eucharystii i na naszą franciszkańską wspólnotę.

BIERZMOWANIE

W tym roku pierwszy raz po odzyskaniu kościoła w 1998 r. były zorganizowane katechezy przygotowujące do przyjęcia bierzmowania i udzielono sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej. Grupa 21 młodych ludzi, uczniów z 10 klasy z gimnazjum Adama Mickiewicza w Wilnie oraz kilkoro innych osób, w systemie hybrydowym (na żywo i przez Internet) pogłębiała prawdy wiary, uczyła się kochać Boga i bliźniego, dojrzewała do samodzielnego rozpoznawania i wybierania woli Boga, umacniała się w przekonaniu, że Ewangelię można, a nawet trzeba, głosić własnym postępowaniem i świadectwem życia.

Dnia 2 czerwca cała grupa młodych katolików wobec biskupa pomocniczego diecezji wileńskiej Arūnasa Poniškaitisa wyznała swą mocną wiarę, zobowiązała się do życia według jej zasad, poprosiła o dary Ducha Świętego i je otrzymała. Mamy nadzieję, że powsta-

nie z tego piękna tradycja corocznego przygotowywania młodzieży do sakramentów, a także okazja do zaszczepiania w młodych ducha franciszkańskiego.

EKIPY FILMOWE W MURACH KLASZTORNICH

Mury naszego klasztoru i kościoła mają swój niepowtarzalny charakter i urok, które przyciągają filmowców. Jedynie w czerwcu udostępniliśmy nasze kąty dwóm ekipom, kręcącym historyczne filmy. Jeden z nich opowiada o Elżbiecie Amalii Eugonii von Wittelsbach - cesarzowej Austrii i królowej Węgier, która w 1854 r. została żoną cesarza Franciszka Józefa I, zwanej przez najbliższych i przyjaciół Sissi. Drugi film, historyczno-dokumentalny, opowiada o czasach szesnastowiecznych konfliktów między katolikami i protestantami w Anglii.

KONCERT PIEŚNI MARYJNYCH

W ramach festiwalu folklorystycznego „Skamba, skamba kanklai” („Grają, grają kankle”) koncert pieśni maryjnych w naszym kościele wykonał zespół folklorystyczny „Ūla”. Zespół jest prowadzony przez Janinę Bukantaitę i często występuje w wileńskiej katedrze oraz innych kościołach przy okazji świąt religijnych. Ansambli wydał nawet swój śpiewnik religijnych pieśni liturgicznych i tradycyjnych. W pięknych strojach ludowych i z całej duszy wychwalał Pana Boga i wielkie Jego dzieła, których dokonał w życiu Maryji, Matki Syna Bożego.

WIZYTA KOMISJI BUDOWLANEJ

Naszą wspólnotę odwiedzili przedstawiciele prowincjalnej Komisji budowlanej. O. Tomasz Jank, p. Maria i p. Tomasz swoimi fachowymi uwagami podsumowali wykonane prace remontowe i wskazali kierunki prowadzenia prac przy realizacji projektu multimedialnego muzeum o począt-

kach Kościoła na Litwie oraz prac związanych z odtwarzaniem fresków na sklepieniu kościoła.

REKOLEKCJE W WILEŃSKIM CENTRUM KULTURY I DUCHOWOŚCI

W Wileńskim Centrum Kultury i Duchowości podczas kwarantanny rekolekcje odbywały się zdalnie. W maju rozpoczęliśmy pierwszy od czasu pandemii cykl rozważań na żywo. Były to re-

kolacje dla mężczyzn pt. „Rycerze w kapciach”. Początkowo były przyjęte z pewną rezerwą i wstrzeźliwością ze strony uczestników. Jednakże kolejne weekendowe rekolekcje gromadziły już większą ilość chętnych do słuchania i rozważania słowa Bożego.

Centrum także prowadziło ikonoterapię dla chętnych, którzy chcieli przybliżyć się do Boga i nawiązać żywą z Nim relację poprzez pisanie ikon. Ze wzglę-

du na trwające jeszcze w maju ograniczenia w gromadzeniu się, proporcjonalnie niewielkie pomieszczenie nie gwarantowało pełnego bezpieczeństwa. Jednak chęć wśród uczestników była tak wielka, że niestraszne były dla nich wczesnoporanne godziny spotkań, a radość dawały zaledwie dwukrotne spotkania w tygodniu. Kurs zakończył się poświęceniem ikon „Gościnność Abrahama” w uroczystość Świętej Trójcy.

NIEMCY

WALLDÜRN

WIELKANOC

rech kościołach naszej parafii wspólnie z wiernymi radować się ze Zmartwychwstania Pana.

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

W niedzielę Miłosierdzia Bożego, 11 kwietnia 2021, rozpoczęliśmy w Walldürn pierwszy w historii Sanktuarium Krwi Pańskiej tzw. „sezon pielgrzymkowy”, który trwa do 17. października. Uroczystej Mszy Świętej z udziałem

z prezentacją obrazu Jezusa Miłosiernego z Wilna. Nabożeństwu przewodniczył Misjonarz Miłosierdzia br. Ireneusz Wojtko.

SEZON PIELGRZYMKOWY

Wprowadzając sezon pielgrzymkowy, który trwa prawie sześć miesięcy, chcemy dać Pielgrzymom, którzy z powodu pandemii nie mogą przyjść do nas w normalnym czasie pielgrzymkowym, możliwość dotarcia do sanktuarium w zorganizowanych grupach i skorzystania z przywilejów i łask również poza głównym czasem pielgrzymkowym. Czas ten tradycyjnie rozpoczyna się w Uroczystość Trójcy Świętej i trwa przez pięć kolejnych niedziel.

Jak wszędzie wszystko odbywa się w tym roku pod dyktando pandemii. Dlatego też wszelkie uroczystości kościelne i pielgrzymkowe przebiegają bez procesji, w małych grupach i po wcześniejszym zameldowaniu się pielgrzymów.

Kwiecień rozpoczęliśmy obchodami męki i zmartwychwstania Pana Jezusa w warunkach Covid-19. Pomimo licznych ograniczeń i zakazów udało się w czte-

chóru przewodniczył gwardian i proboszcz br. Józef Breguła. Po południu odbyło się także nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia

NOWE MIEJSCE PRACY DUSZPASTERSKIEJ

Z dniem 16 maja br. Łukasz Śliwiński rozpoczął pracę duszpasterską w sąsiadującej z Walldürn jednostce duszpasterskiej (związek kilku parafii) Adelsheim-Osterburken-Seckach. Pomagając innym, zmniejszyliśmy w ten sposób stan personalny naszej obecności i pracy duszpasterskiej w Walldürn.

POWRÓT BR. KAMILA

25 czerwca br. Kamil Piotrowski po zdanych egzaminach z języka niemieckiego we Freiburgu, gdzie mieszkał przez ostatni rok, powrócił do naszej wspólnoty klasztornej, aby od lipca 2021 podjąć pracę duszpasterską w naszej jednostce duszpasterskiej w Walldürn. Przez czas jego nieobecności skutecznie zastępował go br. Leon Rawalski, senior klasztoru.

SPOTKANIA IMIENINOWE

27 czerwca kończy się główny czas pielgrzymkowy w Waldürn, a my patrząc z nadzieją w przyszłość i nabierając dystansu do pandemii podjęliśmy próbę zorganizowania w już realnych warunkach imienin naszych braci - Ireneusza Wojtko i Kamila Piotrowskiego, zapraszając do wspólnego świętowania braci z innych wspólnot.

WERDOHL- NEUENRADE

ROZPOCZĘCIE ODPRAWIANIA

MSZY ŚWIĘTYCH Z LUDEM

W Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, tj. w czwartek 13 maja, po długiej, trwającej właściwie od Świąt Narodzenia Pańskiego przerwie spowodowanej lockdownem, w naszych trzech kościołach w parafii Werdohl rozpoczęliśmy publiczne sprawowanie Mszy Świętych z udziałem wiernych. Trudno opisać radość,

MODLITWA O POWOŁANIA

W piątek, 23 kwietnia o godzinie 19.30, odbyło się w Bazylice Krwi Pańskiej nabożeństwo z modlitwą uwielbienia „Stay&Pray”. Jako przedłużenie tej modlitwy rozpoczęliśmy w sobotę przed Niedzielą Dobrego Pasterza, Świątocy Dzień Modlitw o Powołania

kapłańskie, zakonne i misyjne pod hasłem „Święty Józef: Marzenie Powołania”.

W Niemczech modlitwa ta od kilku lat przyjęła formę 24 godzinnej adoracji z modlitwą o powołania pod nazwą: „Zarzućcie swoje sieci”.

kóra w związku z tym wydarzeniem towarzyszyła zarówno nam prezbiterom jak i naszym parafianom. Poza radością z powodu możliwości odprawiania Mszy Świętych w naszych kościołach, pojawiło się wiele pytań. Pierwsze z nich to obawa o to, czy po jakimś czasie nie wzrośnie liczba zakażonych i po raz kolejny trzeba będzie liczyć się z koniecznością zamknięcia kościołów, co byłoby dla wszystkich katastrofą. Kolejne pytania to te o przyszłość, pytania o to jakie działania należy podjąć, aby przywrócić do życia dzieła, które obumarły w wyniku pandemii i trwającego miesiącami lockdownu.

MODLITWA RÓŻAŃCOWA O USTANIE PANDEMII

W miesiącu maju gromadziliśmy się w naszych kościołach na

adorację Najświętszego Sakramentu i modlitwę różańcową o ustanie pandemii koronawirusa. W ten sposób jako wspólnota klasztorna i parafialna odpowiedzieliśmy na zaproszenie papieża Franciszka, który zachęcił do takiej formy modlitwy w łączności z sanktuariami maryjnymi na całym świecie. Ku naszemu zaskoczeniu modlitwa ta gromadziła każdego wieczora bardzo wielu naszych parafian. Jak ufamy, przyczyniła się ona do gwałtownego spadku liczby zakażonych, która przez długi czas utrzymywała się na bardzo wysokim poziomie.

I KOMUNIA W WERDOHL

W sobotę 19 i 26 czerwca przeżywaliśmy w naszej wspólnocie parafialnej w Werdohl długo oczekiwaną i kilkakrotnie przesuwaną Uroczystość I Komunii Świętej.

W roku pandemii do I Komunii Świętej w Werdohl przystąpiło 23 dzieci. Uroczystość odbywała się w reżimie sanitarnym, dzieci zostały podzielone na cztery grupy, a każde dziecko pierwszokomunijne mogło zaprosić do kościoła zaledwie 8 gości. Przygotowania do I Komunii Świętej, które w Niemczech odbywają się tylko w parafii, rozpoczęliśmy jeszcze we wrześniu. W międzyczasie, w związku z pogarszającą się sytuacją pandemiczną, katechezy odbywały się w formie online, co wymagało dodatkowego trudu ze strony zarówno katechetek jak i rodziców wraz z dziećmi. Tym większa radość, że trud ten nie okazał się daremny.

WĘGRY

MISKOLC

W sobotę 26 czerwca 2021 r. zakończył się ważny etap renowacji naszego kościoła pw. Wniebowzięcia NMP w Miskolcu - podniesiono całkowicie nowe hełmy wież. Stare nie nadawały się do renowacji. Wydarzenie wzbudziło spore zainteresowanie, bo i widok podniesienia szpic z poślaczanymi krzyżami był niecodzienny.

Z tej okazji o. József Szalkai, miejscowy gwardian i proboszcz, napisał na Facebooku: „Niech nowe wieże głośzą chwałę i miłość Boga! Dzięki Bogu zrealizowano dziś ważny i spektakularny element renowacji, wymieniono hełmy wieżowe naszego kościoła. Dziękujemy za wsparcie państwa węgierskiego oraz ekspertom i kierownikom firmy budowlanej «Középület és Lakásépítő Zrt». To był dzień radości, jesteśmy wdzięczni, że wiele osób przyszło na poranną Mszę Świętą, podczas

której pobłogosławiliśmy nowo zbudowane wieże. Dziękujemy i nadal prosimy o modlitwy naszych wiernych w intencji naszego kościoła i wspólnoty za wstawieniem Matki Bożej Wniebowziętej i sługi Bożego Ojca Dydaka Kelemena! Bogu niech będą dzięki!”

Wymieniony na końcu Sługa Boży o. Dydak Kelemen OFM Conv (1683-1744) był inicjatorem budowy kościoła, która nastąpiła w okresie, gdy Miskolc w znakomitej większości był zamieszkały przez kalwinistów. O. Dydak znacząco przyczynił się z resztą do odnowy i rekatalizacji całego tego regionu po okupacji tureckiej (która trwała 150 lat), co sprawiło, że nadano mu tytuł apostoła Węgier północnych. Poza działalnością ewangelizacyjną o. Dydak zastąpił też z zakładanych w okolicy szkół.

Od wielu lat trwa proces beatyfikacyjny o. Dydaka. Śmierć generalnego postulatora o. Woj-

ciecha Topolińskiego OFM Conv na początku II wojny światowej oraz komunizm zatrzymały go na wiele lat. Proces ten opisał w swoim doktoracie niedawno zmarły o. Bogdan Adamczyk z Prowincji krakowskiej (link pod tekstem).

Remont generalny świątyni minorytów w Miskolcu, podobnie jak kościoła i klasztoru w Eger, prowadzony jest całkowicie z funduszy węgierskiego państwa, które również w ten sposób wspiera Kościół i chrześcijańską kulturę.

Niech patronka obecności naszego Zakonu na Węgrzech i w Siedmiogrodzie, św. Elżbieta, wyprosi u Pana, by te świątynie nie były puste i by nie zabrakło minorytów, szarych świadków - głosicieli Jezusa.

Wszystkich prosimy o modlitwę i serdecznie zapraszamy!

**misja wśród
Węgrów**

SZWECJA

JÖNKÖPING

WIELKI TYDZIEŃ I TRIDUUM PASCHALNE

Niedziela Męki Pańskiej

Niby radośniej niż rok temu, gdy podczas pierwszej fali koronawirusa liturgia Niedzieli Palmowej odbywała się bez udziału wiernych, ale i w tym roku nie było uroczystej procesji, zaledwie poświęcenie palm. A jednak nasza radość tego dnia była krótka - podobnie jak uczniów obecnych przy wjeździe Pana Jezus do Jerozolimy - tak podczas Mszy porannych, jak i po południu, na Mszy po angielsku, gdy w czytanie „Pasji” włączyła się liczna grupa studentów. W tym dniu Pan Bóg pozwolił nam mieć szczególnie udział w Męce Zbawiciela.

Właśnie tego dnia przed południem w naszym kościele pojawiła się reporterka lokalnego oddziału szwedzkiej telewizji SVT1 Ulrica Abrahamsson, informując, że chce przeprowadzić wywiad. Proboszcz o. Józef M. Nilsson, myśląc, że chodzi o informację na temat obchodów Wielkiego Tygodnia i Wielkanocy, zgodził się wystąpić przed kamerą, jednak dopiero po Mszy o godzinie 11.00. Jednak zadawane podczas wywiadu pytania pozwoliły mu się zorientować, że reporterce wcale nie chodzi o przedstawienie tematu katolickich obchodów świąt paschalnych, a o to, dlaczego mimo zakazów i obostrzeń związanych z pandemią w ogóle ośmielamy się sprawować Msze Święte z udziałem tak wielkiej liczby ludzi. Sensacja zamiast informacji. Poczuliśmy, że zbiera się wokół nas burza.

Wielki Poniedziałek

Burza rozpuętała się 29 marca, kiedy wywiad z o. Józefem został nadany w programie wiadomości telewizyjnej szwedzkiej (SVT

Pater Joseph Maria Nilsson Foto: Ulrica Abrahamsson

Hundratals besökare i kyrkan under en förmiddag

UPPDATERAD 29 MARS 2021 PUBLICERAD 29 MARS 2021

Under söndagen besöktes Katolska kyrkan i Jönköping av hundratals församlingsmedlemmar under tre olika samlingar. Kyrkoherden Pater Joseph Maria Nilsson säger att det är glädjande att så många vill komma och att de försöker säga till medlemmarna att vara försiktiga.

Nyheter), razem z komentarzem ordynariusza naszej diecezji, kardynała Andersa Arborelius. Po publikacji „news” trafił do mediów w całej Szwecji. Okazało się, że reporterka nie tylko nagrała wywiad z o. Józefem, ale także krążąc wokół i wewnątrz kościoła z „ukrytą kamerą” kręciła sceny (np. procesji do Komunii świętej), które miały sugerować, że w naszym kościele gromadzą się „wielkie tłumy” ludzi.

Wielki Wtorek

30 marca dotarło do nas rozporządzenie Zarządu Regionu Jönköping i policji, które pod wpływem publikacji w mediach zarządziły, że we wszystkich kościołach w Jönköpingu w liturgii może brać udział maksymalnie 8 osób (nie licząc księdza, ministrantów, organisty itd.). No-

wością w stosunku do dotychczas obowiązujących zasad było ustalenie, że ograniczenie co do liczby osób odnosi się do całego budynku, niezależnie od jego powierzchni. Wierni nie mogli więc uczestniczyć we Mszy Świętej odprawianej w tym samym czasie w innym pomieszczeniu (np. kaplicy) ani oglądając Mszę Świętą za pomocą rzutników multimedialnych w salkach parafialnych. Równocześnie zostaliśmy ostrzeżeni, że władze będą monitorowały aktywność w naszym kościele i - jeśli powyższe zasady nie będą respektowane - na parafię zostanie nałożona grzywna w wysokości stu tysięcy koron.

Natychmiast o tej decyzji władz powiadomieni zostali parafianie, których prosiliśmy o respektowanie przepisów i łaczenia się we Mszach Świętych naszego kościoła przede wszystkim za pośrednictwem transmisji w Internecie. Poinformowaliśmy również, że obchody Triduum Paschalnego i Wielkanocy odbędą się zgodnie z zapowiedzianym już planem - ale z ograniczeniem do 8 uczestników.

Wielka Środa

31 marca lokalny dziennik „Jönköping Posten” opubliko-

wał dwa artykuły na nasz temat: jeden o „Popularnym kościele - mimo pandemii” a drugi o zagrożeniu rekordowo wysoką karą grzywny. Do nagonki w mediach zaczęli dołączać się ludzie, którzy za pośrednictwem telefonów, komentarzy w Internecie czy e-maili wyrażali swoją dezaprobatę dla „niefrasobliwości” i „nieodpowiedzialności”, którą mieliśmy się wykazać jakoby jako duszpasterze oraz nasi parafianie jako uczestnicy takich „nielegalnych” zgromadzeń. Z drugiej jednak strony otrzymaliśmy wiele sygnałów solidarności i wsparcia za to, że mimo tak wielkich trudności nie zamknęliśmy kościoła i nie zaprzestaliśmy sprawowania liturgii oraz sakramentów z (bardzo ograniczonym) udziałem ludu.

Wielki Czwartek

W środku takiej burzy Msza Wieczery Pańskiej, sprawowana 1 kwietnia była cichą i bolesną pamiątką kaptaństwa i Eucharystii - sakramentów ustanowionych przez Boga „dla ludzi”. Oddzielenie od ludu Bożego przeżyaliśmy my, franciszkanie, nie mniej niż wierni z naszej parafii, którzy nie mogli w pełni uczestniczyć w sakramentach sprawowanych podczas najważniejszych świąt roku liturgicznego.

Wielki Piątek

Liturgia Męki Pańskiej 2 kwietnia sprawowana była w kościele o godz. 15.00 pod przewodnictwem gwardiana, o. Rafała Zarzyckiego - podobnie jak wszystkie inne - dla 8 osób. Nowością był śpiew Męki Pańskiej po szwedzku. Po liturgii proboszcz o. Józef rozpoczął no-

wennę do Miłosierdzia Bożego.

Nasze marzenia zorganizowania z młodzieżą „misterium” Męki Pańskiej tego dnia drugi rok z rzędu zostały pokrzyżowane i wielkopiątkowa Droga Krzyżowa, transmitowana przez Internet, odbyła się w pustym niemal kościele. Studenci przy pomocy prostych rekwizytów „zagrali” sceny z drogi krzyżowej, w czasie kiedy fragmenty z Pisma świętego oraz rozważania zaczerpnięte z listu „Patris Corde” czytane były po szwedzku i angielsku. Na zakończenie nabożeństwa diakon Hans Einarsson wygłosił krótkie kazanie o cierniowej koronie, która czasem jest za duża i skazani jesteśmy na pomoc innych w jej niesieniu.

O godzinie 20.30 zebraliśmy się ponownie w kościele na modlitwę różańcową o zakończenie pandemii - w tym dniu (i następnym) nie jak zazwyczaj przed Najświętszym Sakramentem, ale przy relikwiach Krzyża świętego.

Wielka Sobota

W sobotę 3 kwietnia rano wierni w naszej parafii mieli możliwość poświęcić pokarmy na stół wielkanocny. Chętnych było nieco więcej niż w zeszłym roku (być może dzięki niezamierzonej „reklamie” mediów), za to do spowiedzi chętnych było zdecydowanie mniej. Dla bezpieczeństwa poświęcenie odbywało się na parkingu przed kościołem.

Wigilia Paschalna

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego rozpoczęła się już o 16.00 liturgią w rycie chaldejskim, następnie o 19.00 w rycie syryjskim, a o 22.00 w rycie rzymskim - po szwedzku. Liturgia odbywała się w kościele z udziałem (ograniczonym do 8) wiernych.

Zmartwychwstał i żyje

Ze względu na ograniczenia w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego, 4 kwietnia, Msze Święte sprawowane były z transmisją na żywo przez Internet i „pod

strażą”, która po osiągnięciu limitu 8 osób zamykała kościół. W tym dniu odprawionych zostało w sumie 7 Mszy Świętych w 3 rycach katolickich (bizantyjsko-słowiańskim, rzymskim i syryjskim) oraz 5 językach. Pomiędzy Mszami udzielana była Komunia Święta dla chętnych, którzy nie mieli szansy wziąć udziału we Mszy.

W ciągu oktawy Wielkanocy i prowadzonej jak co roku nowenny do Miłosierdzia Bożego otrzymaliśmy kolejne pismo z Zarządu Regionu Jönköping informujące, że jesteśmy odpowiedzialni nie tylko za osoby znajdujące się w kościele na nabożeństwach, ale także za tych, którzy gromadzą się przed kościołem i próbują „uczestniczyć” w liturgii zaglądając przez okna. W związku z tym nadstane pismo zostało rozplakatowane na oknach kościoła i w ten sposób uniemożliwiło komukolwiek „uczestniczenie” w tym, co działo się w kościele. Ponadto wprowadziliśmy jeszcze jedną, dodatkową Mszę w niedzielę oraz stały czas w piątki i niedziele, kiedy wierni mogli przyjąć Komunię Świętą poza Mszą. Schemat ten zaczął obowiązywać od Święta Miłosierdzia Bożego.

PIERWSZY

MINISTER CUPERTINO

W niedzielę 25 kwietnia po Mszy po angielsku na spotkaniu grupy studenckiej «CuperTino»

odbyły się wybory na odpowiedzialnego za grupę ze strony studentów. Jednogłośnie wybrany został Mark Gerald Asiimwe z Ugandy. W pierwszym odruchu chciano nazwać go „prezydentem”, ale ze względu na franciszkański charakter grupy bardziej odpowiednim określeniem jest chyba „minister” «CuperTino».

Duszpasterstwo międzynarodowych studentów «CuperTino», istniejące od 7 lat, nie miało do tej pory takiej funkcji. Konieczne jednak się stało uczynienie studentów bardziej samodzielną i samorządną grupą. W ten sposób będą mogli przejąć na siebie pewne aspekty organizowania różnych form aktywności «CuperTino», zwłaszcza przygotowania liturgii Mszy Świętych w języku angielskim.

„TABERNAKULUM” W NÄSSJÖ

KOŚCIÓŁ "TABERNAKULUM"

W środę 28 kwietnia w Nässjö o. Józef podpisał kontrakt na zakup kościoła należącego do protestanckiej wspólnoty wyznaniowej Alliansoch Baptistförsamling. Kościół nosi nazwę „Tabernakulum” („Tabernaklet”). W podpisaniu kontraktu wziął udział Staffan Livehed - szef wydziału ekonomicznego katolickiej diecezji Sztokholm (która dokonała zakupu) oraz Eugène Teterin - odpowiedzialny za budynki w diecezji. Według kontraktu kościół w Nässjö stanie się własnością Kościoła katolickiego z dniem 1 września 2021 r. i będzie służył tej części naszej parafii, która na-

leży do „Trójmiasta”: Nässjö, Eksjö i Vetlanda.

JERYCHO ADORACYJNE

Z inicjatywy i z pomocą wspólnoty «Ogród Zjednoczonych Serc Jezusa i Maryi» przez 7 dni i nocy, od 30 kwietnia do 7 maja, trwała w naszym kościele adoracja przed Najświętszym Sakramentem w modlitwie, ciszy i śpiewie. Czas na to modlitewne „Jerycho” został wybrany nieprzypadkowo, bo miało ono objąć dni odnowy duchowej: pierwszą sobotę i pierwszy piątek maja.

Źródłem tej inicjatywy było otwarcie przez papieża Franciszka 19 marca Roku Rodziny oraz list ordynariusza naszej diecezji z 21 kwietnia, w którym kardynał Arborelius pisał o niesprawiedliwym traktowaniu Kościoła w Szwecji i prosił wiernych o modlitwę za wstawiennictwem św. Józefa. Do modlitwy i łączności w adoracji zostały zaproszone zwłaszcza rodziny, bo to one najbardziej odczuwają, że wartość rodziny i chrześcijańskie wzorce są kwestionowane i atakowane. To rodziny katolickie mają trudności z dostępem do sakramentów świętych podczas pandemii, jak to szczególnie boleśnie odczuliśmy w naszej parafii w Jönköpingu.

SEZON

PIERWSZOKOMUNIJNY

Tak jak rok temu mieliśmy nadzieję, że z początkiem maja

powróci możliwość sprawowania liturgii w „normalniejszych” warunkach, a więc i zorganizowanie uroczystości I Komunii Świętej, do której tylko po szwedzku przygotowywało się około trzydzieścioro dzieci. Ponieważ zmiany nie nastąpiły, proboszcz zdecydował, że dzieci będą przystępowały do I Komunii pojedynczo na Mszach Świętych w ciągu tygodnia przez cały maj i czerwiec.

OJCIEC DUCHOWNY DIAKONÓW

6 maja nasz współbrat, o. Józef M. Nilsson, został mianowany ojcem duchownym stałych diakonów oraz kandydatów do stałego diakonatu w diecezji Sztokholm.

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO WŚRÓD STUDENTÓW

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego 23 maja we wspólnocie międzynarodowych studentów miała dodatkowo uroczysty charakter ze względu na rozpoczęcie katechumenatu przez jednego ze studentów z Indii oraz modlitwę dziękczynną w intencji matek (przed zbliżającym się Dniem Matki w Szwecji w ostatnią niedzielę maja).

FRANCISZKAŃSKIE 800-LECIE

W niedzielę 30 maja obchodziliśmy 800-lecie „Kapituły Namiotów”, podczas której doszło do spotkania św. Franciszka z Asyżu ze św. Antonim Padewskim. Z tej okazji po sumie parafialnej, w której uczestniczyli przedstawiciele lokalnej wspólnoty Fran-

ciszkańskiego Zakonu Świeckich, całą wspólnotą konwentualną odprawiliśmy specjalne nabożeństwo ku czci św. Franciszka i św. Antoniego. Relikwie św. O. Franciszka niósł minister narodowy FZŠ Tomislav Azdajic, a relikwie św. Antoniego minister wspólnoty FZŠ w Jönköpingu Filip Bertilsson.

Radość z tej franciszkańskiej wspólnoty ze świętymi wzmagają zapowiadane złagodzenie ograniczeń: od 1 czerwca będziemy mogli wpuścić do kościoła 50 osób.

ZJEDNOCZONE SERCA

W uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa 11 czerwca po Mszy Świętej w południe rozpoczęła się adoracja eucharystyczna trwająca aż do soboty rano, do wspomnienia Niepokalanego Serca Maryi. Adorację prowadziła wspólnota «Ogród Zjednoczonych Serc Jezusa i Maryi». Tych, którzy nie mogli uczestniczyć w czuwaniu, zapraszaliśmy do łączności za pośrednictwem Internetu.

Natomiast w następnym tygodniu, 16 czerwca, czyli w pierwszą środę po uroczystości Najświętszego Serca proboszcz zorganizował obchód ku czci Serca św. Józefa.

PIELGRZYMKA STUDENTÓW

W sobotę 12 czerwca dziewięcioro studentów z grupy «Cuper-

Tino» razem z o. Władkiem na zakończenie roku akademickiego udało się na pielgrzymkę dziękczynną do św. Brygidy Szwedzkiej

w Vadstena. W pielgrzymowaniu pomagały dwa samochody osobowe, które stały się kaplicami modlitewnymi, bo to podczas jazdy był w nich prowadzony różaniec i koronka do Miłosierdzia Bożego. W drodze do Vadsteny studenci zatrzymali się przy ruinach pocy-

sterskiego opactwa w Alvastrze, dokąd za życia wielokrotnie przybywała św. Brygida i gdzie został pochowany jej mąż Ulf. Drugim punktem pielgrzymki był klasztor Najświętszego Serca sióstr benedyktynek - „Córek Maryi” w Ombergu, gdzie studenci odmówili litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa. W Vadstena, do której pielgrzymka dotarła około godziny miłosierdzia, studenci zostali przywitani przez S. Monikę, a po krótkiej modlitwie w kaplicy

siostr brygidek udali się do należącego obecnie do Kościoła szwedzkiego sanktuarium, w którym znajduje się relikwiarz św. Brygidy. Po obejrzeniu wszystkiego, co było do obejrzenia oraz krótkim spacerze przez ciągle jeszcze opustoszałe uliczki Vadsteny pielgrzymi udali się do Motali, gdzie we franciszkańskim kościele św. Maksymiliana została odprawiona po angielsku Msza Święta ku czci Niepokalanego Serca Matki Bożej. Po niej studenci posilili się przy grillu. Syci wrażeń, radości i modlitewnego ducha powrócili do Jönköping około godziny 22.00.

Ale już następnego dnia wzięli udział w Mszy Świętej zamykającej rok duszpasterstwa akademickiego przy naszej parafii. Na zakończenie liturgii wszyscy obecni dokonali aktu poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusa i zrobili wspólne zdjęcie przed ołtarzem.

EKWADOR

QUITO - SEMINARIUM

Udało nam się zakończyć zakup samochodu i bardzo serdecznie dziękujemy zarządowi prowincji za wsparcie. Do pozostałych instytucji także wystaliśmy podziękowania i rozliczenie zostało przyjęte.

Z wydarzeń w życiu seminarium z dniem 5 kwietnia 2021 r. postulat opuścił Mario Puetate, natomiast br. Gabriel odbywa praktyki w Shushufindi. Z Bożą pomocą od przyszłego semestru będziemy mieli pięciu studentów.

Udało się nam wydać modlitewnik franciszkański z myślą o promocji zakonu i powołań.

o. Michał Sabatowski

NIE BĄDŹ FARAONEM

 MA ZNACZENIE, KIM JESTEŚ,
PRZECHODZĄC PRZEZ MORZE CZERWONE

slowodajnia.pl

DUSZPASTERSTWO POWOŁANIOWE

FRANCISZKAŃSKI WEEKEND POWOŁANIOWY

Po dłuższej przerwie spowodowanej pandemią i wprowadzonymi obostrzeniami, udało się w maju zorganizować «Franciszkański Weekend Powołaniowy» w Darłowie. Prowadził go asystent prowincjalny ds. powołań o. Damian Basarab. Poniżej relacja jednego z uczestników.

W dniach 14 - 16 maja 2021 r. w klasztorze w Darłowie uczestniczyliśmy w rekolekcjach powołaniowych prowadzonych przez o. Damiana Basaraba.

Mimo tak krótkiego czasu zdążyliśmy poznać życie we wspólnocie zakonnej, która każdemu z nas się spodobała. Zapoznaliśmy się z mieszkańcami klasztoru - o. Gwardianem Wiesławem, o. Kamilem, o. Adrianem oraz br. Ksawerym. Zostaliśmy przez nich ciepło przyjęci oraz mogliśmy poczuć się, jakbyśmy wszyscy byli współbraćmi. Poczucie wspólnoty,

które nam dali, było niesamowitym przeżyciem - na tyle silnym, że podczas pożegnania nikt z nas nie chciał wyjeżdżać.

W piątek, po rozpakowaniu się oraz zapoznaniu z klasztorom w Darłowie, uczestniczyliśmy w prowadzonej przez o. Damiana Mszy Świętej w kaplicy klasztornej. Już to przeżycie pokazało nam, jak pięknie jest dostownie mieszkać z Bogiem pod jednym dachem. Następnie pojechaliśmy nad morze, gdzie nasz opiekun i prowadzący rekolekcje wygłosił nam rzeczową i bardzo przemawiającą do nas katechezę,

która w połączeniu ze spokojnym, bezwietrznym wieczorem i zachodem słońca wybrzmiała jeszcze bardziej w naszych sercach. Bez pośpiechu każdy z nas po katechezie mógł na swój sposób ją rozważyć. Następnie mogliśmy adorować rzeczywistą postać naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Był to kolejny moment, by zatrzymać się w tym pędzącym świecie i skupić na naszej prywatnej relacji z Bogiem. Po adoracji przeszliśmy szybki kurs obsługi brewiarza, aby już jutrzejszego dnia móc poczuć się jak pełnoprawny członek zakonu.

Rankiem, idąc tropem wspólnoty zakonnej, powitaliśmy Jezusa w klasztornej kaplicy poprzez odmówioną wraz z członkami klasztoru Jutrzniew. Zaraz po niej udaliśmy się do Bazyliki, gdzie uczestniczyliśmy w odmawianych godzinkach do Matki Bożej, a następnie Eucharystii.

Przy porannej kawie o. Damian wygłosił nam kolejną katechezę. Po przerwie pojechaliśmy na pustelnię franciszkańską. Mogliśmy tam zobaczyć piękno natury połączonej z dziełem stworzenia. I tam zostaliśmy ciepło powitani przez o. Marka Marcinkowskiego, który oprowadził nas po pustelni.

Nasz pobyt uczciliśmy Mszą Świętą w kaplicy na pustelni oraz rozważaniem Pisma Świętego w otoczeniu natury. Po powrocie o. Damian oprowadził nas po Bazylice wraz z jej opisem historycznym. Wieczorem wraz ze wspólnotą klaszorną zrobiliśmy grilla, w którym zawią-

nia Pańskiego uczestniczyliśmy w uroczystej Mszy Świętej, podczas której każdy z nas mógł służyć Bogu w ramach liturgicznej służby ołtarza. Po Eucharystii o. Damian wygłosił katechezę wraz z podsumowaniem rekolekcji.

zaliśmy bliższe relacje z członkami klasztoru.

Po zachodzie słońca uczestniczyliśmy w niezwykłej, zaznaczam to słowo - niezwykłej, adoracji Najświętszego Sakramentu.

Był to moment katechezy, prywatnego rozważania oraz podziękowania przy reszcie uczestników Bogu za to, czego doświadczyliśmy poprzez rekolekcje powołaniowe. Wyznania uczestników były wypełnione miłością, wdzięcznością i ufnością w Boży plan.

Dla każdego z nas było to niesamowite przeżycie. Na zakończenie adoracji otrzymaliśmy indywidualne błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

W uroczystość Wniebowstąpie-

ni każdy z nas bardzo dobrze wspomina te rekolekcje. Dla każdego z nas było to niesamowite przeżycie, które dało nam wiele do myślenia.

Nasze rozmowy w czasie rekreacji skupiały się na filozofii oraz ekumenizmie. Wymienialiśmy się doświadczeniami bliskości Boga oraz Jego ważnej obecności w naszej dotychczasowej drodze życia.

Mimo dużej różnicy wieku okazało się, że wszyscy bardzo dobrze się dogadują i obdarzają poczuciem wspólnoty - istotnie, ten sam cel zebrał nas wszystkich na tych rekolekcjach.

Dzięki tym rekolekcjom poznaliśmy charyzmat franciszkanów,

ich postęgę oraz aspekty życia wspólnotowego, które do każdego z nas mocno przemówiły.

Z całego serca pełni nowych doświadczeń dziękujemy za rekolekcje, o. Damianie!

Eryk,
uczestnik
rekolekcji

WYPROŚ I OCAL POWOŁANIE

W niedzielę 20 czerwca br. podczas Mszy Świętych w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Koszalinie prowincjalny asystent do spraw powołań o. Damian Basarab zapraszał parafian do włączenia się w dzieło modlitewne pn. «Wyproś i ocal powołanie».

Celem dzieła «Wyproś i ocal powołanie» jest wyproszenie powołań kapłańskich i zakonnych oraz ocalenie łaski powołania w osobach, które już ją otrzymały. Akcja polega na deklaracji modlitwy w intencji powołań przez wybrany czas - miesiąc, pół roku lub rok.

- Zachęcamy koszalinian, by wołali do Boga, który jest Dawcą powołań, by wzbudzał powołania w mężczyznach, a oni by byli w stanie usłyszeć Jego głos - mówił o. Damian. - To nie jest tak, że Bóg przestał przechadzać się ulicami Koszalina czy innych miast i powoływać młodych ludzi. To raczej ludzie skutecznie zagłuszają Jego głos. Dzieje się tak za sprawą mnóstwa pokus, które skłaniają młodych do pójścia za duchem tego świata zamiast tego, by ofiarowali swoje życie dla sprawy najważniejszej, jaką jest dotarcie do nieba samemu i doprowadzenie tam innych. Do takiej wielkiej modlitewnej akcji zachęcamy wiernych w Koszalinie i innych miastach.

Najskuteczniejszym orężem walki o powołania według o. Damiana jest modlitwa. - Żadna akcja reklamowa na nic się nie zda, jeśli nie będzie modlitwy - przekonywał. - Tym bardziej, że młody człowiek powoływany przez Boga nierzadko musi w sobie pokonać lęk przed odpowiedzialnością to wielkie wezwanie. Misją każdego z nas jest pomoc mu w tym i dodanie odwagi.

Tekst za: koszalin.gosc.pl

SEKRETARIAT MISYJNY

SKLEPIK MISYJNY W GDYNI

W przedsionku naszego kościoła w Gdyni rozpoczął działalność sklepik misyjny. Powstał on w miejsce niedawno zamkniętego sklepiku parafialnego. W swojej ofercie ma zarówno pamiątki z misji, dewocjonalia, jak i produkty marki własnej „Franciszkańskie smaki” oraz „Franciszkańskie naturalnie”. Mamy nadzieję rozpocząć także sprzedaż online.

O. TADEUSZ ŚWIĄTKOWSKI W SEKRETARIACIE MISYJNYM

W ramach umowy między Prowincją św. Maksymiliana w Gdańsku a Prowincją św. Franciszka w Nairobi mówiącej o współpracy na polu animacji misyjnej, o. Tadeusz Świątkowski należący do Prowincji kenijskiej niedawno rozpoczął swoją posługę w sekretariacie misyjnym w Gdyni, gdzie będzie pełnił zadania związane typowo z animacją i formacją misyjną. Zastąpił na tym miejscu o. Josepha Kibonge, który po rocznym pobycie w Polsce powrócił do swojej prowincji.

O. Tadeusz był jednym z pierwszych misjonarzy, którzy tworzyli franciszkańską misję w Kenii. Przez wiele lat był jej przełożonym i delegatem Prowincjała, rektorem seminarium w Nairobi. Od 1998 roku do tej pory przebywał w Rzymie pełniąc różne funkcje na szczeblu kurii generalnej, m.in. asystenta generalnego czy sekretarza ds. animacji misyjnej.

Już pierwsze wspólne akcje z nami, m.in. na spotkaniu ewangelizacyjnym w Nowym Targu czy animacjach misyjnych w parafiach diecezjalnych.

OBRONA

PRACY DOKTORSKIEJ BR. MARKA SZYMAŃSKIEGO

Z oceną 5 z wyróżnieniem, 6 maja br. miała miejsce obrona pracy doktorskiej o. Marka Szymańskiego, misjonarza w Ekwadorze, nt. „Edukacja osób z niepełnosprawnością w ramach projektu Alegria de Vivir. Studium psychopedagogiczne”. Praca przygotowana była w Instytucie pedago-

giki Wydziału Nauk Społecznych KUL pod kierownictwem promotora dr. hab. Doroty Kornas-Biela, prof. KUL oraz promotora pomocniczego dr. Mariusza Wołóńciewicza, współpracownika misyjnego i misjonarza świeckiego.

KOMISJA KWPZM DS. MISJI I KONTAKTÓW Z POLONIĄ

Konferencja Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich 23 stycznia br. powołała do istnienia komisję ds. misji i kontaktów z Polonią. Jej opiekunem ze strony Konferencji jest Prowincjał krakowski o. Marian Gołąb OFMConv, a przewodniczącym o. Andrzej Danilewicz SVD. Na członka jej dziesięcioosobowego składu nominację otrzymał br. Robert Kozielski OFMConv sekretarz prowincjalny ds. misji naszej Prowincji.

Pozostali członkowie to: ks. Włodzimierz Burzawa MSF, o. Wiesław Dudar SVD, ks. Jan Kanty Kaczmarek CR, o. Wojciech Kluj OMI, ks. Wacław Krzempek SMA, ks. Jerzy Limanówka SAC, ks. Wiesław Wójcik SChr i ks. Jacek Zdzieborski SDB.

Komisja odbyła już dwa spotkania wypracowując program działania, konkretne zadania oraz pole współpracy ze swoimi odpowiednikami z ramienia Episkopatu.

BENEDYKTYNKI MISJONARKI Z FRANCISZKANAMI W LIMURU

Po wielomiesięcznym oczekiwaniu trzy Siostry Benedyktynki Misjonarki z Polski wylądowały na kenijskiej ziemi, gdzie na zaproszenie naszych braci będą pracować w Centrum Kobiet i w Domu Dziecka św. Antoniego w Limuru. Obecnie siostry uczą się języka suahili, bo w pracy z dziećmi sam angielski może nie wystarczyć. Integrują się ze swoimi podopiecznymi, poznają okolice i uczą się miejscowej kultury. Można je śledzić na profilu

SPOTKANIE FKM I WAKACJE DLA MISJONARZY W WIEŻYCY

W klasztorze braci obserwantów w Wieżycy misjonarze franciszkańscy po raz drugi mieli okazję spotkać się na wspólnych pięciodniowych wakacjach. Przy tej okazji 22 i 23 czerwca br. odbyło się zebranie Franciszkańskiej Konsulty Misyjnej w celu omówienia i doprecyzowania najbliższych w s p ó l n y c h działań, szczególnie związanych z formacją misyjną braci kleryków.

DUSZPASTERSTWO MEDIALNE

CZERWCOWY KONIEC ROKU LITURGICZNEGO

Mimo trwającej pandemii i obowiązujących wciąż pewnych ograniczeń, udaje się nam realizować program „Słowo na niedzielę” bez przerw. I choć w gmachu telewizji przy ul. Woronicza wprowadzone zostały specjalne wytyczne (np. budynek został podzielony na strefy oznaczone kolorami - poruszać się można tylko w ramach przydzielonej sobie strefy, co nieco utrudnia funkcjonowanie, ale ma zapewnić większe bezpieczeństwo na czas pandemii), to w naszym wirtualnym studiu nie przestajemy głosić Ewangelii.

Nagraniami w maju i czerwcu dotarliśmy do końca roku liturgicznego B, zatem podczas kolejnych nagrań (przewidzianych na połowę lipca), rozważać będziemy niedziele Adwentu i okresu Narodzenia Pańskiego.

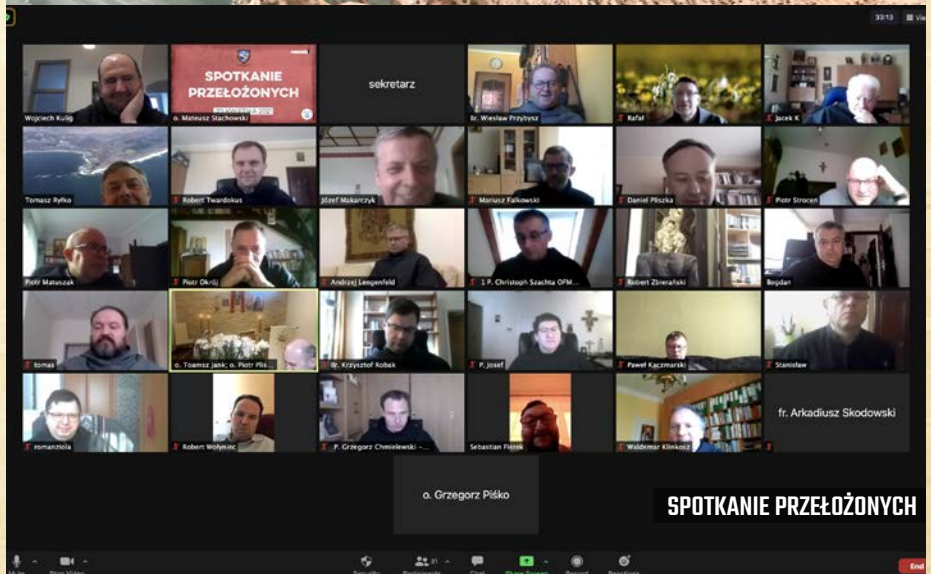
SPOTKANIA RZECZNIKÓW

Zainicjowane w marcu spotkania zakonnych rzeczników nabierają tempa - całkiem sporej grupie odpowiedzialnych za media w swych prowincjach i zgromadzeniach udaje się spotykać regularnie, raz w miesiącu. Oczywiście są to spotkania online (na platformie zoom). Organizuje je i przewodniczy rzecznik Episkopatu - o. Leszek Gęsiak SJ.

W tych miesiącach spotkania poświęcone były m.in. zaangażowaniu osób duchownych i zakonników w kwestie polityczne w mediach społecznościowych czy zagadnieniom prawnym związanym z publikowaniem treści w internecie.

Jednocześnie rzecznik Episko-

patu informuje o bieżących wydarzeniach w polskim Kościele, często komentując je i wyjaśniając.

SPOTKANIE PRZEŁOŻONYCH

Wiosenne spotkanie przełożonych odbyło się 20 kwietnia na platformie Zoom. Nasza redakcja odpowiedzialna była za techniczne przygotowanie i przeprowadzenie go.

Mimo oczywistych minusów takiej formy, spotkania online mają i swoje dobre strony - pozwalają na kontakt z braćmi, którzy - z racji na odległość (Szwecja, Niemcy, Litwa) - być może nie mieliby możliwości uczestniczyć w spotkaniu na żywo.

LEDNICA 2021

Po raz kolejny nasza redakcja została poproszona o współpracę w stworzeniu teledysku do hymnu Lednicy, za który odpowiedzialny jest zaprzyjaźniony z nami zespół Siewcy Lednicy. W tym roku utwór zatytułowany jest „Słyszę Cię” i trzeba powiedzieć, że stylistycznie różni się od tego, do czego przyzwyczaili nas ledniccy muzycy. To, co się jednak nie zmieniło, to inspirująca dynamika i pełna radości ekspresja w twórczości Siewców.

Teledysk udało się nam nagrać jednego dnia - na ulicach poznańskiego Ostrowa Tumskiego (w okolicach katedry) oraz na samej Lednicy. Pogoda nie była najlepsza - najpierw zanosilo się na deszcz, a potem faktycznie lało, a przede wszystkim potężnie wiało, a nawet grzmiało, co uniemożliwiałoby choćby nagrania z drona, nie mówiąc już o wystawieniu na zewnątrz instrumentów muzycznych czy sprzętu do nagrań. Niemniej ostatecznie do końca dnia udało się zrealizować zaplanowane zdjęcia i tak kolejny teledysk Siewców Lednicy powstający w naszej redakcji stał się faktem.

Pobył na Lednicy, poza samymi nagraniami, zawsze wiąże się też ze sprawami duchowymi

- odprawiliśmy tam Mszę Świętą i zmówiliśmy koronkę do Bożego miłosierdzia przy grobie śp. o. Jana Góry.

Mimo, że z racji pandemii w tym roku Lednica odbędzie się online, to my się cieszymy, że będzie miała malutki franciszkański akcent w postaci teledysku.

**obejrzyj
teledysk**

RELACJA ZE ŚWIĘCEŃ

22 maja w Gdańsku odbyła się uroczystość święceń sześciu Braci. Nasza redakcja podjęła się zadania transmitowania tego wspaniałego wydarzenia. Nie było to proste zadanie - liturgia przynosiła się w różne miejsca prezbiterium (a także poza nie), więc trzeba było zainstalować kilka kamer, by widzowie śledzący relację na YouTube mogli wszystko zobaczyć. Mimo pewnych kłopotów technicznych (zapewne nieodzownych w takich sytuacjach) udało się zrealizować to ambitne zadanie. Cieszymy się tym bardziej, że w transmisji uczestniczyły rodziny naszych Braci z Kenii, które mogły na żywo brać udział w liturgii.

Święcenia - Gdańsk, 22 maja 2021 r.

AFRYKAŃSKIE REKOLEKCJE CZ. 3

Po zakończonych rekolekcjach dla braci z prowincji kenijskiej i braci z Tanzanii przyszedł czas na chwilę odpoczynku. Lot do Polski miałem zaplanowany na 17 stycznia, więc dawało mi to cztery dni wolnego, w czasie których odwiedziłem kilka niezwykłych miejsc. Wszystko to dzięki o. Kazimierzowi Szulcowi, który poświęcił mi swój czas. Pomijając cudowne, afrykańskie widoki, przyrodę, kulturę, to rzeczą, która najbardziej zapadnie mi w pamięć, jest dobroć i otwartość naszych Braci, pracujących w Kenii.

Te kilka dni spędzonych z Kazimierzem, to czas świetnych rozmów, odkrywania piękna afrykańskiej ziemi i franciszkańskiego braterstwa. Wiem, wiem, takie słowa mogą brzmieć patetycznie i bardziej pasować do lukrowanej powołańki, niż wspomnień z realnych wydarzeń, ale taki właśnie był ten czas. Jestem Panu Bogu wdzięczny za moich Braci - Kazimierza, Tadeusza Brzozowskiego i dobrych Braci Kenijczyków.

Pierwszego wolnego dnia pojechaliśmy nad Wodospad Thompsona na rzece Ewaso Ng'iro w pobliżu Nyahururu. Woda spada tu z wysokości ponad 70 metrów. W pobliżu spotkaliśmy rodzinę pawianów, przechadzającą się wśród drzew. Kiedy podszedłem do jednego z małych pawianiątek, chcąc nagrać filmik telefonem, tata - mocno zbudowany pawian, dał mi jasno do zrozumienia (choć bez słów), że nie jest to dobry pomysł. Szybko się więc wycofałem zastanawiając się, czy fakt, że tak dobrze porozumiałem się z pawianem świadczy o jego czy raczej mojej zdolności komunikacji.

Obiad zjedliśmy na miejscu, a wracając do Subuki zatrzyma-

liśmy się przy punkcie widokowym, z którego podziwiałem Wielki Rów Wschodni, który - jak podano na tablicy informacyjnej, ciągnie się od Izraela po Mozambik przez 9600 km. Pogodne wrażenia tego dnia nie zapowiadały niespodzianki, która czekała mnie w nocy. Choć w Afryce jestem dopiero drugi raz, to wiem dobrze, że wieczorem nie wolno zapalać w pokoju światła, kiedy okno jest choćby minimalnie uchylone. Oczywiście w oknach są moskitiery, niemniej trzeba być ostrożnym. Co prawda tu, w Subuki, nie ma raczej komarów (jest za wysoko i za zimno), ale - jak się okazało - są inne latające stworzenia. Otóż kiedy położyłem się spać (z racji na kręgosłup, który potrzebuje twardego podłoża, śpię na podłodze), wkrótce poczułem, że coś chodzi mi po dłoni. Spo-

kojnie, jesteśmy w Afryce, to nic nadzwyczajnego. Mając nadzieję, że to nie jakiś egzotyczny pajak, strząsnąłem intruza i przekręciłem się na drugi bok licząc, że tam znajdę sen. Z drugiej strony jednak byli kolejni nocni goście. Tym razem jednak poczułem ich nie tylko na rękę, ale na czole i na brzuchu. Moje przerażone receptory przekazały informację, że nie jest to stworzenie wielkości komara czy muchy. To coś znacznie większego. Na tyle dużego, że nie miałem najmniejszej ochoty sprawdzać, co to było. Leżałem spocony ze strachu, mając nadzieję, że zaraz się obudzę. Nie był to jednak sen, ale nocna inwazja afrykańskich owadów. Spróbowałem się ich pozbyć, strzepując je z siebie po ciemku, ale dało to skutek tylko na kilka chwil. Zaraz pojawiły się następne i następne. Miałem ze sobą środki odstraszające komary i inne stworzenia, ale najwyraźniej w świecie moi goście niewiele sobie z nich robili. Popsikałem miejsce do spania, jego okolice i samego siebie i... w końcu dałem za wygraną.

Leżałem więc w ciemnościach, czując na sobie stado wędrujących stworzeń. Nad ranem udało mi się zasnąć. Pytałem później braci o tę nocną inwazję. Nie wiedzieli, o co mi chodzi. Pokazałem im więc pokój, w którym wciąż jeszcze na ziemi leżały stada owadów. Kazimierz powiedział, że choć w Afryce mieszka od trzydziestu lat, to takich ilości jeszcze nie widział. Super. Alleluja i do przodu. Może następnej nocy uroczne stworzenia przeniosą się w inne miejsce. Najlepiej na księżyc. Zobaczymy.

My za to przenieśliśmy się do Parku Narodowego Jeziora Nakuru. To malownicze miejsce, którego centrum stanowi tektoniczne

jezioro, skupiające wokół siebie (i w sobie) życie okolicznych zwierząt. Jechaliśmy wokół niego samochodem i szybko okazało się, że z powodu ostatnich ulewnych deszczów (pora deszczowa była bardzo długa) jezioro mocno wyłało, utrudniając miejscami przejazd, a gdzie nigdzie całkowicie zalewając drogę. Miało to jeszcze

jeden skutek: zwierzęta, które zwykle o tej porze przychodzą na brzeg do wodopoju i dzięki temu można je podziwiać z bliska, teraz zostały w niedostępnych dla turystów miejscach, gdzie wciąż miały sporo wody, właśnie dzięki obfitym opadom. Nie udało się nam więc tego dnia spotkać ani lwów, ani lampartów, ani noso-

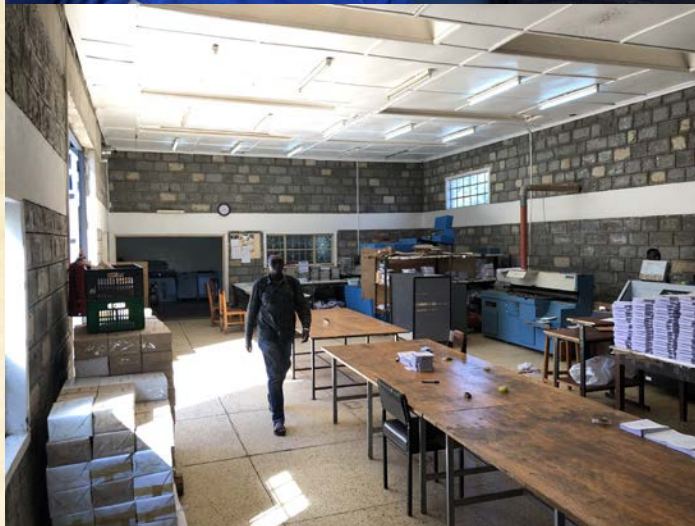

rozców. Za to często mijaliśmy zebry, gazy, antylopy, żyrafy, flamingi, pelikany i wszędobylskie pawiany. Te ostatnie, a z nimi zebry, często maszerowały spokojnie środkiem drogi; musieliśmy więc czekać, aż zejdą na bok. Jest coś niezwyklego w obserwowaniu zwierząt żyjących w warunkach niemal dla nich naturalnych. Byłem zachwycony, patrząc na tę różnorodność stworzeń. Jednocześnie było coś niepokojącego w jeziorze, które występując z brzegów, potykało kolejne części lądu, przez co Park Narodowy wyraźnie się zmniejszał. Przyroda jest piękna, ale warto wciąż pamiętać, że nie umiemy jej do końca okiełznać. Zacząłem myśleć, że podobnie jest z moją ludzką naturą. Jest piękna, jest cudownym darem, ale może być niebezpieczna. Może wystąpić z brzegów. Trzeba trzymać się ustalonych dróg. Trzeba trzymać rękę na pulsie. I nie poddawać się jej zachciankom. Z zamyślenia wyrwało mnie pytanie: „Jesteś głodny?”

Moja ludzka natura odpowiedziała „tak”, więc pojechaliśmy na obiad.

Następnego dnia przyszedł czas, żeby opuścić Subukię. Ruszamy do Nairobi. Po drodze odwiedziliśmy braci w Limuru. Byłem pod wielkim wrażeniem przede wszystkim Kolbe Press - francuskiej drukarni i wydawnictwa. Dyrektor, O. Denis Mutua, opro-

wadził nas po pomieszczeniach z huczącymi maszynami drukarskimi, biurach z pracownikami siedzącymi przed monitorami komputerów, opowiadając o funkcjonowaniu tego dzieła. Niesamowite, jak duch św. Maksymiliana działa w tym kenijskim mieście, w tych murach, w tych sercach. Ze szczerym podziwem patrzyłem na pracę Denisa i innych braci. Na wieczór byliśmy znów w South C, dzielnicy Nairobi, gdzie znajduje się prowincja-łat. Wieczorem rozmawialiśmy na rekreacji z o. Obedem, prowincjałem i braćmi ze wspólnoty.

Ostatniego dnia pobytu w Kenii pojechaliśmy

z Kazimierzem odwiedzić żyrafy (gdzie nagrałem niedzielne rozważanie „Daję Słowo”) i na zakupy, żeby przywieźć ze sobą trochę afrykańskich pamiątek. Później nagraliśmy jeszcze - z naszymi klerykami - informację o akcji Sekretariatu Misyjnego „Woreczek Ryżu”.

Tak dobiegła końca rekolekcyjna wyprawa do Kenii, której ostatnim akordem były pocztówki z pozdrowieniami, które wypisałem, ale nie zdążyłem wysłać. Zostawiłem je więc braciom w South C z prośbą, by w wolnej chwili zanieśli je na pocztę. A potem słuch o nich zaginął (o kartkach, nie o braciach).

Aż tu nagle 19 maja tego roku (2021), swoim codziennym zwyczajem, zaraz po obiedzie, brat Wincenty Masel w ośrodkim klasztorze zajrzał do skrzynki na listy. Wśród kilku przesyłek znalazł kartkę z Kenii z pozdrowieniami od o. Mateusza. Wypisałem ją 16 stycznia, zaś została nadana (zgodnie z datą widniejącą na stemplu) tydzień później. Dojście do Polski zabrało jej już nieco więcej, bo rok i cztery miesiące. Jak to mówią? My mamy zegarki, mieszkańcy Afryki mają czas.

Kiedy, już po wylądowaniu w Polsce, jechałem samochodem z Warszawy do Ostródy, nasza mnie ogromna ochota na... frytki.

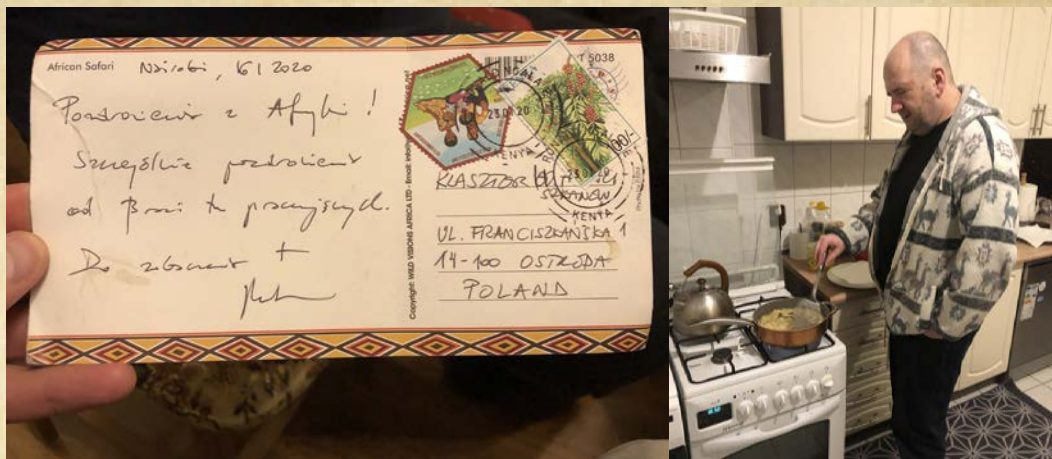
Nie mam pojęcia dlaczego, ale jakoś nie mogłem się od tego pragnienia uwolnić. Gdy dotarłem do klasztoru, zastałem o. Wojciecha

Kuliga, który po powrocie z Rzymu dołączył do naszej ostródzkiej wspólnoty, wybranego kilka tygodni wcześniej na ministra prowincjalnego naszej prowincji, a więc zastałem Wojtkę w kuchni. Właśnie smażył frytki. I jak tu nie kochać braci?

o. Mateusz Stachowski

---

spowiadam się

Spowiadam się przed Tobą,
święty Janie Vianney z Ars

Diabeł ma tysiąc twarzy,
nieszczęście ma tysiąc twarzy,
choroba ma tysiąc twarzy.

Zobacz,
a ja ile mam twarzy?
Przede mną wciąż poszerza się
chmura pytańników,
a w mojej twarzy, jak w lustrze,
widzę niebo miodu,
a czasem piekło octu.

Co za dziwne sąsiedztwo.
Nad tą granicą rozpięte są
wszelkie możliwości.

Twarz
moja
twoja
nasza

metafizyczny pejzaz
ze zmarszczkami czyścica.

Moja twarz jak mapa pogody
ze zmiennym szczęściem.

Moja biedna twarz, to najczęściej
ikona grzechu.
A Chrystusa piękna twarz,
to ikona miłosierdzia.

Jak to dobrze,
że dzięki Tobie,
święty Proboszczu z Ars,
zanurzam się
we fioletowym konfesjonale,
biorę kąpiel
w adwentowej wannie,
bo chcę być
czyściejszy na białe
Boże Narodzenie.

a. Kazimierz Karłowski

ŚP. O. BOGDAN ADAMCZYK (1965-2021)

Dnia 9 kwietnia 2021 r., w wieku 55 lat, w 34. roku życia zakonnego oraz 28. roku kapłaństwa, w szpitalu w Segedynie na Węgrzech odszedł do Pana o. Bogdan Adamczyk, członek Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Franciszkanów) z Prowincji św. Antoniego i bł. Jakuba Strzemię afiliowany czasowo do Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego w Polsce.

Bogdan, syn Władysława i Marii z domu Dudek, urodził się 13 lipca 1965 r. w Limanowej. Dzieciństwo i młodość spędził w Krakowie-Nowej Hucie, gdzie wychowywał się razem z dwoma braćmi w rodzinie robotniczej.

Po ukończeniu podstawowej edukacji przez sześć lat pracował jako ślusarz, równocześnie ucząc się w szkole zawodowej, a następnie w technikum budowlanym.

W 1986 r., mając 21 lat, zgłosił się do Zakonu Franciszkanów i został przyjęty na nowicjat w Kalwarii Pałacowskiej, który ukończył w dn. 25 września 1987 r. złożeniem swojej pierwszej profesji zakonnej.

Po nowicjacie o. Bogdan podjął dalszą formację zakonną oraz studia filozoficzno-teologiczne w Seminarium franciszkańskim w Krakowie. Po ukończeniu czwartego roku zadeklarował chęć wyjazdu na Węgry i gotowość podjęcia pracy nad reorganiza-

cją struktur tamtejszej Prowincji. 3 października 1992 r. złożył swoje śluby wieczyste, które przyjął ówczesny Minister prowincjalny, o. Zdzisław Gogola.

Dalszy etap studiów o. Bogdan odbył na Węgrzech, w Seminarium w Eger. 10 października 1992 r. w Miskolcu został wyświęcony na diakona, a 20 czerwca 1993 r., na prezbitera. Na swoim obrazku prymicyjnym zamieścił motto: „Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukaże” (Rdz 12,1).

Przez pierwsze półtora roku po święceniach pracował jako wikariusz Parafii w Nyírbátor, niedaleko granicy rumuńskiej. W latach 1995-2000 przebywał w Miskolcu, gdzie najpierw był wikariuszem, a od 1998 r., proboszczem.

W 1996 r. o. Bogdan został wybrany na asystenta i ekonoma odnowionej Prowincji św. Elżbiety Węgierskiej. Po upływie czteroletniej kadencji ponownie został członkiem Rady prowincjalnej, tym razem obejmując urząd sekretarza. W tym czasie przez rok przebywał w niedawno odzyskanym przez Zakon klasztorze w Eger, a następnie w Arad, gdzie pełnił urząd gwardiana i proboszcza.

W 2005 r. o. Bogdan powrócił do Polski, dołączając do wspólnoty klasztornej w Radomsku, gdzie została mu powierzona funkcja magistra junioratu.

Po roku ponownie wyjechał na Węgry, gdzie do 2011 r. pełnił urząd proboszcza w Miskolcu. Pod koniec 2011 r., ze względów

zdrowotnych, został skierowany do klasztoru św. Antoniego w Krakowie.

Od lipca 2012 r. o. Bogdan przebywał przez rok w klasztorze Dwunastu Apostołów w Rzymie a w 2013 r. został skierowany do klasztoru w Brehovie na Słowacji, gdzie został wybrany na przełożonego miejscowej wspólnoty. Urząd ten sprawował do 2015 r.

W tym samym okresie, w latach 2010-2013, o. Bogdan odbył studia doktoranckie na Uniwersytecie Katolickim w Budapeszcie, a w 2014 r. zwieńczył je uzyskaniem tytułu doktora historii Kościoła. W 2013 r. otrzymał też odznaczenie „zasłużony dla miasta Miskolc”.

Od stycznia do czerwca 2016 r. o. Bogdan pełnił urząd wikariusza Parafii w Ózd na Węgrzech, a następnie został skierowany do Sacro Convento w Asyżu, gdzie przez rok zajmował się oprowadzaniem grup pielgrzymkowych.

Kolejny rok spędził w klasztorze w Rychwałdzie.

W 2018 r. o. Bogdan powrócił do pracy w klasztorach węgierskich, które w tym czasie znajdowały się już w obrębie Delegatury Prowincji gdańskiej. Początkowo, przez kilka miesięcy posługiwał w Miskolcu, a następnie w Arad.

1 lipca 2020 r. kapituła Prowincji gdańskiej powierzyła o. Bogdanowi urzędy gwardiana i proboszcza w Segedynie. W czerwcu podjął zakończone pomyślnie starania o 4-letnią afiliację do Prowincji gdańskiej.

4 marca 2021 r. o. Bogdan

otrzymał obywatelstwo węgierskie.

21 marca 2021 r. u o. Bogdana Adamczyka stwierdzono zakażenie koronawirusem. Z powodu ciężkiego przebiegu choroby 26

marca został przewieziony do szpitala a 1 kwietnia, w związku z wciąż pogarszającym się stanem zdrowia, został podłączony do respiratora.

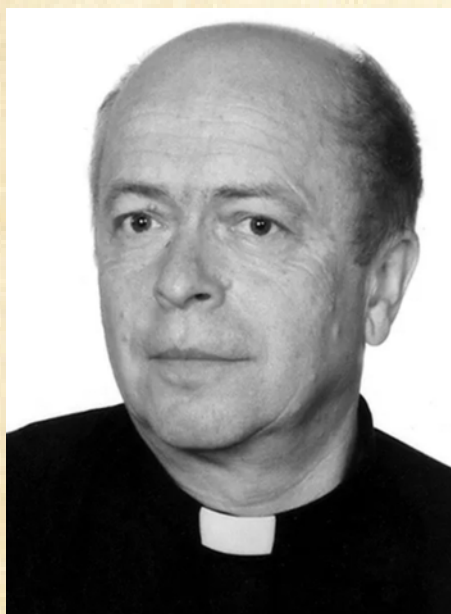
W takim stanie znajdował się

aż do swojej śmierci, która nastąpiła 9 kwietnia 2021 r. około godz. 16.00.

Tekst na podstawie nekrologu przygotowanego przez Prowincję krakowską.

ŚP. O. KAZIMIERZ KOZŁOWSKI (1947-2021)

Dnia 11 maja 2021 r., w wieku 74 lat, w 46 roku kapłaństwa i 53 roku życia zakonnego, odszedł do Pana o. Kazimierz Kozłowski, członek Gdańskiej Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce (Franciszkanów).

O. Kazimierz Kozłowski urodził się 10 marca 1947 r. w Kolonii Parznice jako jedno z siedmiorga dzieci Stanisława i Stanisławy z d. Jareckiej. Po odbyciu nauki w miejscowej Szkole Podstawowej (1954-1961) opuścił dom rodzinny i przez 2 lata zdobywał dalsze wykształcenie w Szkole Przesposobienia Rolniczego (1961-1963).

W roku 1963, kiedy miał 16 lat, wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego Ojców Franciszkanów w Niepokalanowie, gdzie kontynuował naukę przez kolejne 4 lata (1963-1967).

Po zakończeniu Niższego Se-

minarium, 26 sierpnia 1967 r., wstąpił na nowicjat franciszkański w Gnieźnie. Zgodnie z opinią wychowawcy w tym czasie dał się poznać z gotowości do podejmowania inicjatywy oraz konsekwentnego realizowania podjętych działań. Po zakończeniu formacji nowicjackiej, 27 sierpnia 1968 r., złożył swoją pierwszą profesję zakonną.

Po nowicjacie o. Kazimierz kontynuował naukę w ramach studiów filozoficzno-teologicznych najpierw rok we franciszkańskim Seminarium Łodzi-Łagiewnikach (1968-1969) a następnie 5 lat w Krakowie (1969-1974). W czasie studiów dał się poznać z troski o rozwój życia wewnętrznego oraz sumienności w wypełnianiu powierzonych mu obowiązków. Od samego początku tego etapu formacji wychowawcy zauważyli też u niego zamiłowanie do pisania wierszy, które w 1972 r. zaowocowało pierwszą publikacją. Na III roku studiów został wybrany wicedziekanem Seminarium, a na IV podjął się funkcji konfensasjera seminaryjnego zespołu muzycznego «Fioretti». W pisanych co roku podaniach o odnowienie ślubów zakonnych o. Kazimierz deklarował, że chciałby poświęcić się duszpasterstwu młodzieżo-

wemu oraz pracy kaznodziejskiej i katechetycznej.

4 października 1973 r. o. Kazimierz złożył swoją profesję wieczystą. Po zakończeniu toku studiów został skierowany na praktykę duszpasterską do klasztoru w Darłowie, gdzie podjął się m.in. nauki katechezy szkolnej. W 1975 r. zdał egzamin ex-universa, a 27 lipca tego samego roku przyjął święcenia kapłańskie, których udzielił mu Ks. Bp. Tadeusz Werno.

Po święceniach o. Kazimierz początkowo dalej pracował duszpastersko w Darłowie a następnie w Radziejowie, w Skarżysku-Kamiennej (1979-1980), w Gdyni (1980-1982), w Lęborku (1982-1985) i w Niepokalanowie (1985-1986). W tych latach równoległe z pracą duszpasterską odbył zaoczne studia na ATK w Warszawie, które zakończył 26 maja 1986 r. uzyskaniem tytułu magistra teologii. Przez ten czas rozwijał też dalej swój talent poetycki, co owocowało kolejnymi publikacjami oraz nagrodami państwowymi.

Po podziale Prowincji warszawskiej (w 1986 r.) o. Kazimierz zdecydował się na transfiliację do nowopowstałej Prowincji gdańskiej. Jako jej członek najpierw został przydzielony do pracy duszpaster-

skiej w Elblągu (1986-1989), gdzie powierzono mu funkcję wikariusza parafii. Przez kolejne 6 lat o. Kazimierz pracował w Gdańsku (1989-1996), gdzie została mu powierzona funkcja asystenta regionalnego Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, a następnie w Dobrej Szczecińskiej (1996-1997), skąd na krótki czas został

przeniesiony do pobliskich Polic, gdzie pracował wśród ubogich, pełniąc funkcję kapelana tamtejszego schroniska i kustosa kaplicy pw. św. Brata Alberta.

W kolejnym okresie o. Kazimierz pracował w Lęborku (1997-2002), a później ponownie w Dobrej (2002-2005), w Gnieźnie (2005-2011), w Niepokalanowie

(2011-2013), w Koszalinie (2013-2016) oraz znów w Lęborku (2018-2019).

1 września 2019 r. o. Kazimierz został przeniesiony do klasztoru w Poznaniu. Zmarł niecałe 2 lata później, 11 maja 2021 r. w szpitalu w Bytowie.

Z PAMIĘTNIKA KAZNOCZYŃCY

Dawno, dawno temu, na strychu jednego z klasztorów znalazłem notes. Zakurzony zeszytek, z szarą, nijaką okładką. Moim zadaniem było jako tako posprzątać to miejsce, zaś notes leżał w części „to wszystko jest do wyrzucenia”. Zanim jednak powędrował do śmieci postanowiłem do niego zajrzeć.

Notes okazał się być pamiętnikiem nieznanego mi zakonnika. Może słowo pamiętnik nie jest najwłaściwsze, bo nie zawierał opisu życia, wydarzeń, spotkań. Były to przemyślenia. Refleksje dotyczące głoszenia Słowa Bożego. Złote myśli kaznodziei. Przyznaję, że z dużą ciekawością czytałem kolejne strony. Notatnik był niewielki, więc przejrzenie go nie zajęło mi wiele czasu. Jednak myśli, które tam znalazłem, zachęciły mnie do własnych rozważań na temat kaznodziejstwa.

Postanowiłem zatem podzielić się nimi z Tobą, miły Czytelniku. Dziś już nie pamiętam, które fragmenty w mej pamięci są cytatami z owego zeszytu nieznanego współbrata, a które moimi refleksjami. Na wszelki wypadek umówmy się w ten sposób - jeśli coś z tego, co przeczytasz, znajdzie Twe uznanie, niech będzie to myśl z pamiętnika. Jeśli natomiast odnajdziesz zdanie, które wyda Ci się durne, będzie to najpewniej moje własne przemyślenie.

o. Mateusz Stachowski

Jedno zdanie, albo wyptaszająca opieszałość

Przez wiele lat głoszenia Słowa Bożego staram się zawsze streścić to, co chcę powiedzieć w jednym zdaniu. Odkryłem, że jeśli nie umiem tego zrobić, wtedy prawdopodobnie moje kazanie jest nieprzygotowane, a ja sam nie do końca wiem, co chcę przekazać.

Kiedyś słyszałem, że nieprzygotowanie jest miejscem robionym Duchowi Świętemu. Moim zdaniem to raczej miejsce robione lenistwu i arogancji. Opieszałość wyptaszająca natchnienia Ducha Świętego.

Zatem przed głoszeniem, zanim wejdę na ambonę, układam w głowie zdanie streszczające całość. Staram się je wypowiedzieć półgłosem, tak, żebym sam mógł je usłyszeć. Oczywiście nie chodzi o streszczenie typu: *to będzie kazanie o Bogu*. Albo: *o powołaniu pierwszych uczniów*. Chodzi jednak o coś bardziej czytelnego, dokładnego. O zdanie, które uchwyci myśl przewodnią kazania.

Jeśli sam wiem, co chcę powiedzieć i staram się zrobić to w miarę składnie, wtedy jest duża szansa, że słuchacz usłyszy to, co chce mu powiedzieć Bóg.

c.d.n.

SPIS TREŚCI

Imieniny o. Prowincjała.....	2
Pogrzeb o. Bogdana Adamczyka.....	4
Olimpiada wiedzy o św. Maksymilianie.....	6
Lektorat i akolitat 2021.....	7
Obrady Komisji ds. Statutów Prowincjalnych.....	7
Święcenia diakonatu i prezbiteratu 2021.....	8
Aktualności z klasztorów - Polska.....	12
Litwa.....	19
Niemcy.....	22
Węgry.....	24
Szwecja.....	26
Ekwador.....	30
Duszpasterstwo Powołaniowe.....	32
Sekretariat Misyjny.....	34
Duszpasterstwo Medialne.....	36
Afrykańskie rekolekcje cz. 3.....	40
Śp. o. Bogdan Adamczyk.....	44
Śp. o. Kazimierz Kozłowski.....	45
Z pamiętnika kaznoczyńcy.....	46

Strona prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego: www.franciszkanie.gdansk.pl

Franciszkański świat w jednym miejscu: www.franciszkanie.tv

Codziennie rozważanie Słowa Bożego: www.3zdania.pl

Strona powołaniowa: www.powolanie.com.pl

Sekretariat misyjny: sekretariatmisyjny.pl

Fundacja "Tworzyć miłością": www.fundacjatm.pl

Rekolekcje: www.rekolekcjefranciszkanskie.pl

Dom św. Maksymiliana: www.dmk.pl

Wydano staraniem Sekretariatu Prowincji św. Maksymiliana
Redakcja i przygotowanie materiału: o. Piotr Kurek
Korekta: o. Piotr Kurek i Maja Studzińska
Skład i łamanie: o. Mateusz Stachowski
Opracowano na podstawie materiałów nadesłanych.
Zdjęcia pochodzą z archiwum Prowincji oraz
z materiałów nadesłanych. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Adres redakcji
ul. Świętej Trójcy 4
80-822 Gdańsk
tel. 58 3018525; fax 58 3010752
kuria@franciszkanie.gdansk.pl
Nakład: 130 egz.
Numer zamknięto 2 VIII 2021 r.
Do użytku wewnętrznego.

franciszkańskie homilie.
słuchaj **codziennie** na soundcloud

Święcenia - Gdańsk, 22 maja 2021 r.